

PORT
Payé/Betaald
WEERT
Pays Bas/Holland

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Olandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 25 • Nr. 10 • oktober 1999

G
R
A
A
F

V
A
N

H
O
R
N
E
P
A
D

DRUKWERK

Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

Olandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Aangesloten bij KNBLO - NBWB - KNAU - NFV (IVV)

inhoud OLAT-Nieuws oktober 1999

Voorzitter:
Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎/ Fax 0413-475467
email: MvRoosmalen@hetnet.nl
#

Vice-voorzitter:
Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎0495 - 450325
fax 0495 - 450327
email: tromp2@gironet.nl
#

Secretaris:
Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
5469 GJ Keldonk
☎0413-211978
email: vvb@IAEhv.nl
#

Penningmeester:
Hein Lenders
Herdersveld 159
5665 JN Geldrop
#

Bestuursleden:
Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎0495-537775

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161

Toon Vissers
Kuilven 5
5469 GA Keldonk
☎0413-212166
gironummer 214962

Jos van den Bersselaar
Hagenkampweg Zd. 146
5615 DA Eindhoven
☎040-2524404

Banknummer OLAT:
13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven
Gironummer OLAT:
17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT,
Eindhoven

Van de Bestuurstafel 4

Afscheid..... 5

Ledenadministratie
Onze jarigen
Wandelwegen:
- Opening Graaf van Hornepad..... 6
Clubreizen: Programma 8
- Wie Sjoân os Limburg is..... 9
Lange Afstand: 11
- Programma
- 1^e Long Distance Walkers
- Centurion 1999, Harry Littel 12
Snelwandelen: 15
- Programma
- Indoor Zaandam, attentie OLAT snelwandelaars
- 10 km Roosendaal en uitslag baanwedstrijd Zaanland
Wandelvaria: 16
- Wandelkroniek 25 jaar OLAT-Nieuws, 1994-1995.....
- Landelijke wandelprestatiekruisen..... 18
- Wandelen op dinsdag, Winterprogramma.....
- Lichtstadavondwandeling..... 19
- Constant in Mödling.....
- Kempische Wandeldagen 20
- Gecombineerd klasement Vierdaagse Apeldoorn en Nijmegen..... 21
- Uit het wandelnieuws.....
Brievbus:..... 23
De laatste Internationale Wienerwald-Dreitage-Wanderung.....
Verslag Kempische Wandeldagen 25
Tweedaagse van Heemelsdeiercher en Mehrtage Marathon Bayern/Tirol..... 26

De wandelkalender, 29

Foto's Ad van Asten, Theo Tromp

<p><i>Secretariaat snelwandelen en Clubreizen:</i></p> <p>Theo Tromp Daelenbroek 32 6002 VN Weert ☎0495-450325 gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p><i>Boetiek:</i> Mia Dielissen ☎040-2552742 <i>Wandelgidsen:</i> Francien van de Laar ☎0499-471298 <i>Startbureau:</i> Jos van den Bersselaar <i>Parkoersen:</i> Ad Verbakel</p>	<p><i>Kempische Wandeldagen:</i></p> <p>(Waarnemend) Jos van den Bersselaar ☎040-2524404</p> <p><i>Ledenadministratie:</i> Rita Niëns Heulsterbeemd 11, 6002 WD Weert ☎/fax 0495-539087</p>	<p><i>OLAT-verzorging:</i> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p> <p><i>Public Relations:</i> Toon van Wordragen <i>Wandelwegen:</i> Toon Vissers <i>Commissie Snelwandelen:</i> Servee Derks Bert Timmermans</p>
---	--	---	---

Redactieadres:
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
☎ / Fax 0499-473767
E-mail

a.h.van.asten@hccnet.nl

**Redactie en
Samenstelling:**
Ad van Asten
Peter van de Ven
Toon van Wordragen

Freelance:
Lies Wesseling

Bijdrage snelwandelen:
Philip Krul/RWV

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren kopij:
Vóór 15 oktober 1999
(voor plaatsing in het
november-nummer)

Verschijnt maandelijks,
omstreeks de 10^e van de
maand, m.u.v. de maand
augustus.

Van de Bestuurstafel **Door Marinus van Roosmalen**

Het verenigingsjaar loopt zo langzaam weer ten einde; wat gaat het allemaal toch snel.

In de maanden oktober en november houden wij ons, als bestuur, bezig met TWEE belangrijke punten:

- De balans opmaken en afsluiten van het oude verenigingsjaar.
- De opening van het nieuwe verenigingsjaar en de start van de nieuwe wandel-evenementen.

Als afsluiting van het oude jaar zou ik allereerst **alle, maar dan ook alle medewerkers en ik denk hierbij ook aan de werkers achter de schermen** willen bedanken voor datgene waarmee zij op welke manier dan ook hebben meege- werkt om de OLAT activiteiten te doen slagen. **BEDANKT ALLEMAAL.**

Als OLAT mogen wij ons gelukkig prijzen dat wij nog van deze mensen hebben...

Terugblikkend op het afgelopen verenigingsjaar kan ik meedelen dat ons leden- aantal, na een lange periode weer boven de 600 is uitgegroeid.

Helaas, moesten wij ook afscheid nemen van wandelvrienden die ons op veel te jonge leeftijd ontvielen.

Gelukkig mogen wij nog steeds grote aantallen wandelaars op onze tochten be- groeten, ondanks dat het over het totaal gezien het afgelopen jaar tijdens onze evenementen iets minder druk is geweest dan het voorgaande jaar.

Over de Paastocht, overgenomen van w.s.v. Lust en Leven in Asten, die dit jaar voor het eerst door OLAT werd georganiseerd mogen wij ook zeer tevreden zijn. Dat geldt zeer zeker ook voor het Internationaal Wandelevenement dat sinds en- kele jaren weer op ons programma stond en dat naar tevredenheid van een groot deel van de deelnemers werd georganiseerd.

Onze 2^e Kempenlandwandeltocht werd ook redelijk goed bezocht, dit ondanks het slechte weer.

Bij aanvang van het nieuwe seizoen zullen er weer een paar functies opgevuld moeten worden o.a. Boekhouding, Nellie Peters gaat er na vele jaren inzet mee stoppen. Gemma Boogaartz secretaris van de KWD houdt er mee op, zij zal ons evenwel nog ondersteunen totdat iemand zich voor deze taak meldt. Bij ons club- blad kon Lies Wesseling, wegens een drukke baan, haar redactiewerk niet langer voortzetten.

Dames en heren denkt u, misschien ligt daar wel een kans voor mij, neem dan gerust contact op met één van onze bestuursleden. En dat geldt ook als u wilt meehelpen bij de verzorging, op het inschrijfbureau en met het pijlen van onze wandelroutes en na de tocht weer pijlen ophalen. Denk niet, ik kan dat niet, maar kom het eens proberen en je zult zien.....

DAT HET NOG LEUK WAS OOK!!!!!!

Verder verwacht ik vele leden te mogen begroeten op onze **Algemene Ledenver- gadering, zaterdag 20 november 1999.**

En, hoop ik natuurlijk dat wij veel wandelaars mogen ontmoeten op onze eerste Winterserietocht van het nieuwe seizoen, zondag 21 november in Oisterwijk. Om aan onze wandelevenementen deel te nemen is het geen ver- plichting om lid te zijn van OLAT, dus breng uw vrienden mee.....

LIES BEDANKT

Begin 1998 schreef ik in een voorwoord trots te zijn dat Lies Wesseling ons redactieteam zou komen versterken. Nu, bijna anderhalf jaar later, nemen wij weer afscheid van Lies, als vaste medewerkster van ons team. Het belangrijke echter is dat wij nog steeds trots zijn op haar omdat zij ons, zonder uitzondering veel, heel veel heeft geleerd. Ook trots dat zij onze lezers aansprak en iedereen wist, als je over OLAT-Nieuws sprak, dat 'Lies hoe heet ze ook al weer', daar thuis hoorde. Tijdens onze redactiebijeenkomsten was zij kritisch, zij kende haar taal die ook de onze zou moeten zijn. Wij zullen haar missen, als corrector van vooral onze woordkeuze en als vast aanspreekpunt.

Lies Wesseling stopt met haar redactiewerk niet omdat ze ons, of OLAT-Nieuws niet meer ziet zitten, maar vanwege haar zeer drukke baan. Eind vorig jaar kon ik haar nog overhalen te blijven, maar nu, na de vakantieperiode, moest zij haar beslissing definitief maken. Wij respecteren haar besluit, alleen al omdat wij weten dat ze haar werk 100% deed en wil blijven doen.

Lies blijft, samen met haar Joop, deel uitmaken van de OLAT-familie. Zij blijft een schrijvende wandelaarster die wij nog regelmatig zullen tegenkomen, onderweg en ook hier in OLAT-Nieuws.

Lies bedankt en tot ziens.

Ad van Asten

LEDENADMINISTRATIE: Heulsterbeemd 11, 6002 WD WEERT

☎ / FAX 0495-539087

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie en dus niet naar het secretariaat of de redactie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart mee te nemen.

Tip: Bewaar uw lidmaatschapskaart in uw wandelboekje. Een plastic hoesje hiervoor is te koop in de boetiek.

Door: Rita Niëns

Aangenomen: A. Loos Lelystad, J. Krul Best, A. Klarenbeek Raamsdonksveer, H. Verhagen St. Michielsgestel, S. Thakurta Veghel.

Aangemeld: F. Hink Gerretsonlaan 62 5624 JR Eindhoven
Dini van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son
Willem en Ineke Geerts Kleine Weidehoeve 4 5262 NK Vught
J. en A. v/d Berg Smeetspassage 18 6001 KM Weert

Opzegging: N. Stegers 5688 BZ 17
C. Janssen 5012 JC 2
A. Preston 5613 MC 44
C.de Boer 9036 KG 20 (abonnement opgezegd)

Wijziging: Kees Bogaerts uit Tilburg heeft zijn lidmaatschap opgezegd, maar blijft abonnee.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Oktober

15	Annemieke Vrijhoef	Veghel	20	Maria van Sleeuwen v/d Tillaer	Boekel
17	Andre Heusdens	Eindhoven	21	Maria van Hoek-Kuijpers	Mierlo
18	Ingrid Kastelijn	Geldrop		Kees Lambregts	Etten-Leur
19	Wineke v/d Velden	Geldrop	21	A. Frijters	Klundert

23	Riek Fiers	Eindhoven	3	Gonnie Aarts-v/d Ven	Eindhoven
	Ben Schellekens	Panningen	5	Piet Timmermans	Eersel
	Jeroen de Vries	Eindhoven	6	Wendy v/d Heyde Rosmalen	Eindhoven
25	Matheu Niessen	Weert		Henriette Verspagen	Weert
26	Jan Philipsen	Best	8	Theo Gijzen	Eindhoven
27	Doortje Kessels	Boekel		Line Janssen	Uden
	Peter Mathijssen	Eindhoven	9	Dick Verhagen	Den Haag
	Johan Royakkers	Valkenswaard	10	Truus Mathijssen	Eindhoven
28	Jan Post	Soest	10	A. v/d Berg	Weert
29	Hemmo Jager	Eindhoven	11	Afra Groot	Helmond
30	Germaine Nijsten	Diemen	12	Wim Gevers	Den Bosch
	Piet van Petten	Goudswaard		Toos de Rooij	Breda
31	Lia Laros	Waalwijk	14	Ans Bouwe-v/d Pol	Erp
	Bart de Jong	Oisterwijk		Rudy Crolla	Nuenen
	Jan van 't Hof	Eindhoven		Astrid Vernie	Maasbracht
November			15	Wim v/d Wal	Veldhoven
1	Jan Vermeulen	Son		An Klarenbeek	Raamsdonksveer
2	Wim van Brakel	Geldrop		Marie Jesseurum	Boxtel
	Karin Schuurman	St.-Oedenrode			
	Piet D'Haens	Bergeijk			
	Martha Rodenburg	St.-Oedenrode			

Wandelwegen

Door Ad van Asten

GRAAF VAN HORNEPAD Een rondwandeling om Weert

Het is een stralende maandagmorgen als ik in gezelschap van onze voorzitter Marinus van Roosmalen en eregasten Lien en Chris Klaassen richting Weert rijd. Wij zijn op weg naar de feestelijke heropening van het Graaf van Hornepad, een rondwandeling om Weert over een afstand van 95 kilometer. Theo Tromp heeft ons lang in spanning gelaten of de geplande datum van 23 augustus wel haalbaar zou zijn, maar het is hem gelukt. De samenkost is bij cafézaal "Dennenoord" in het natuurgebied 'De IJzeren man'.

Het duurt niet lang of het gezelschap groeit uit tot ongeveer 30 dames en heren. Met een kopje koffie worden we hartelijk welkom geheten door gastheer Adjutant M.H. Tromp *i.b.*. Onder de gasten zijn: mevrouw Roswitha van Vlaanderen, directeur van de VVV-Weert e.o., de heer Daan Vervoort van het Streekgewest Noord-Limburg, de heren Haverman en de Jongh van de kring Brabant-Zeeland van de KNBLO en de heer Joop Krul namens de NBWB en de heer Ton Romeijn van het Wandelplatform LAW. Verder afgevaardigden van de gemeente Weert, GR-paden België, het complete team markeerders, het OLAT-bestuur en genodigde dames en heren.

Met een bus worden we naar een bepaalde plaats op de route gebracht waar het gezelschap uitstapt voor een korte wandeling. Om ons op het juiste spoor te zetten brengt Roswitha van Vlaanderen eerst een officiële markering aan op een paaltje. In een toespraak laat zij ons weten dat Weert zeer vereerd

is met dit pad en de VVV zal in de toekomst het toeristische publiek zeker attent maken op deze bij uitstek geschikte gelegenheid Weert en haar omgeving grondig te leren kennen. Met assistentie van steun en toeverlaat Tjeu van de Kerkhof wordt het plaatje bevestigd, al moet Tjeu bekennen

dat die andere honderd die hij elders op het traject al aangebracht heeft veel vlugger vast zaten, maar ja wat wil je met zo'n gezelschap om je heen dat je ook nog op de 'verstuurde' vinger staat te kijken.

Hoe belangrijk markeren is, blijkt al gauw als we bij een hek komen waar het pad rechtdoor gaat en wij volgens de geelblauwe markering links langs het hek richting waterkant moeten. Omdat 'wij' allemaal deskundigen zijn, is

markeren het favoriete onderwerp. Op Internet lees je dan een paar dagen later dat het pad reeds is opgenomen in een wandelarrangement voor 2000: '10-Days IVV-Walk in Holland', waarin trouwens ook de 'Kempische' zitten. Na een uurtje de benen te hebben gestrekt komen we weer terug bij "Dennenoord", maar nu op het terras aan de achterzijde van het complex waar wij een mooi uit-

zicht hebben op recreatieplas 'De IJzeren Man'.

Tijdens een geanimeerde lunch wordt aan diverse tafeltjes boeiend verhaald over wandelingen op de Nederlandse LAW's en Belgische GR-paden. Er moet echter ook 'gewerkt' worden en het ogenblik dient zich aan als wethouder Peter Sijben van Weert zich bij ons voegt. Inmiddels is ook de lokale televisie van de partij.

De heer van Roosmalen, voorzitter van OLAT, praat ons bij over het

tijdsschema waarbinnen de reno-

vatie van het Graaf van Hornepad heeft plaats gevonden. Hierin twee hoofdpunten: het benaderen van officiële instanties voor de benodigde toestemmingen, subsidies, sponsoring en materialen. Een klus waarin Theo Tromp veel tijd investeerde. Daarnaast het werk in het veld, het intekenen van de route en het aanbrengen en / of vernieuwen van de markering. Hieraan werd door een werkgroep veel vrije tijd besteed. De namen van deze werkers mag ik u niet onthouden: Tjeu van de Kerkhof, Jo

Meulendijks, Theo Bouwmans, Jos Scheepers en Paul Rietjens.

Bij een informatiepaneel, dat nog verborgen zit onder de OLAT-vlag, houdt wethouder Peter Sijben een korte, inspirerende toespraak. Duidelijk blijkt dat hij van wanten

weet. Nadat hij ook de OLAT-vlag van het paneel heeft verwijderd, prijkt daar de schitterende situatieplattegrond van de omgeving waarin duidelijk het traject van het Graaf van Hornepad staat ingetekend. Het geheel omgeven door de namen van de sponsors, informa-

tie over het pad en organisaties die hebben meegewerkt aan de totstandkoming van het project. Het embleem van de gemeente Weert en het OLAT-vignet ontbreken niet. Hiermee is de officiële heropening van het Graaf van Hornepad een feit.

Een wandelpad kan echter niet bestaan zonder de daarbij behorende topografische gegevens. De heer Marten Hogeweg heeft naast het ontwerp van het infopaneel ook het ontwerp van de gids voor zijn rekening genomen. Met de overhandiging, door Commissaris wandelwegen Toon Vissers, van deze fraaie gids aan wethouder Peter Sijben, mevrouw Roswitha van Vlaanderen en drs. Daan Vervoort is ook aan deze laatste voorwaarde

voldaan.

Een aardig intermezzo aan het slot van de plechtigheden is de installatie van het 600^e OLAT-lid. Joop Krul, secretaris van de NBWB, tevens actief medewerker van de

wandelvereniging Best. Joop heeft zijn sympathie voor de 'grotere'

buur uit Rooi niet onder stoelen of banken gestoken en is bij ons ingetrokken. Wij heten Joop van harte welkom.

Nog is deze feestelijke dag niet ten einde. Zij die nog wat tijd over hebben, stappen in een paarden-tram en twee begeleidend huifkarren en we laten ons al 'sightseeing' vervoeren naar 'De Weerterbergen'. We wandelen een 'eind' door deze bergen, een stuk monument uit het verre, verre verleden. Grafheuvels uit de Bronstijd liggen hier gesitueerd aan een archeologische route temidden van levend stuifzand en

purperkleurige heide. Zichtbaar ingenomen met wat ze zien wan-

delen de groepjes geanimeerd prattend door dit mooie stuk natuur. Velen onder ons hadden geen idee

dat hier in het grensgebied tussen Brabant en Limburg zoveel schoonheid bewaard gebleven is. Het moet voor de Graaf van Horne een goed gevoel zijn, dat ter zijne herinnering tot ver in het derde millennium gewandeld zal worden over de gronden die hij aandeed en hem behoorden.

Na deze fikse trap van ongeveer 5 kilometer, genoten we nog een tijdje na in " 't Blaakven" en keerden daarna zeer tevreden per bus terug naar "Dennenoord", waar de OLAT-vlag ons vrolijk wapperend, uitwuide.

PROGRAMMA CLUBREIZEN

Clubreizen

Zaterdag 16 oktober Krijtland 16 - 22 - 30 km Vaals - Geulhem

Dit is de laatste clubreis van 1999. Het is een vervolg op de tocht die we op 28 augustus naar Vaals maakten. Nu komen we ondermeer door Vijlen het hoogst gelegen dorp van Nederland, dan volgt nog een prachtig dal langs de Mechelerbeek. We houden het echter vandaag niet 'vlak' want we doen de Kruisberg en de Gulpenerberg. Het prachtige Gerendal is daarna de beloning, maar al vlug moeten we

weer omhoog door het Biebosch naar Valkenburg, (en het is daar steil!), waarna we afzakken naar Geulhem. Keuze uit: 30-20 of 16 km.

In het nieuwe OLAT-programma boekje staan de reizen voor 2000. De eerste is op karnavalszaterdag 4 maart naar Vrieselhof-Halle-Vosselaar over de GR-565

Inschrijven: gironr. 706801
t.n.v. w.s.v. OLAT
Weert

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.

Inschrijfgeld:	leden:	niet leden:
Weekend	f 105.-	f 115.-
Dagtocht	f 35.00	f 40.00

Zij betalen f 2.50 extra. Indien men op woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren op woensdag- of vrijdagavond vóór 21 uur of er nog plaats is.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van f 2.50) worden teruggestort.

Opstapplaatsen en	-tijden:
(zie hiervoor altijd de bevestigingsbrief)	
Den Bosch NS	7.05 uur
Eindhoven NS Fuutlaan	7.35 uur
Weert NS	8.00 uur

Bij voldoende belangstelling ook in:
St.-Oedenrode - Son - Boxtel - Veghel - Keldonk -
Helmond - Someren - Nederweert en Leende.

Tenslotte: Zorg bij een clubreis naar het buitenland altijd voor een geldig grensdocument en in 2000 ook nog voor buitenlandse valuta (nu kan het nog). Er is een excursieverzekering afgesloten, deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

INFORMATIE: Theo Tromp ☎0495-450325

'WIE SJOÂN OS LIMBURG IS'

Clubreis toont ongekeerde schoonheid

Door Ad van Asten

Iedereen is weer begonnen aan zijn of haar dagelijkse bezigheden. De eerste clubreis na het vakantieseizoen zit er ook weer op. Het was wel even een tegenvaller voor organisator Theo. Slechts enkele tientallen wandelaars hadden ingeschreven voor de tocht over het Krijtlandpad in het zuidelijkste puntje van ons land. Het gevolg was dat er op zaterdag 28 augustus maar één bus op pad werd gestuurd. Zo kon chauffeur Frans van den Oever ook weer eens de 'knusse' weggetjes in Eindhoven en Weert aandoen. Gelukkig reageert Frans, net als trouwens alle andere chauffeurs, wel op wuivende dames anders had ik waarschijnlijk nog tot St.-Juttemus bij 't Ossekoptunneltje in Son gestaan.

Nadat we toch nog flink hadden ingeladen in Eindhoven aan de Fuutlaan en bij de halte in Leende, kwam er vandaag ook Limburgs volk in de bus. Onder aanvoering van Toon van Wordragen, met 'n boterhammenzak voor wel zes weken op z'n rug en een koekdoos vol met routekaartjes in zijn handen, kwamen bij het station van Weert nog ongeveer 10 personen aan boord, zodat de bus toch nog rijkelijk vol kwam.

Toen het binnenwerk eenmaal achter de rug was, waren we binnen een half uurtje in Maastricht en vandaar reden we langs Gronsveld naar Sint Geertruid waar we werden 'afgezet' bij camping 'De Bosrand' onder Moerslag. Een handvol kantinedames was gerekruteerd om de dorstige kelen vooraf te lessen; achterafgezien hadden één of twee dames 't werk' ook afgekund. Jammer, voor beide organisaties als een planning niet kan worden gerealiseerd.

Na de koffie begon 'n kwart van de wandelaars hier aan de 34 kilometer tot Vaals. Ik had er nog geen tweehonderd meter opzitten of ik werd al teruggefloten door de man met de boterhammen. Ik was op weg naar Eijsden terwijl Moerslag ons doel was, over een mooi hol weggetje. Er is natuurlijk wel een verklaring voor mijn misstapjes, want normaal zakken wij hier, via het Pelgrimspad, af naar Mesch. Omdat Toon een beetje op de 'knollen' (achterblijvers) moest letten, kon ik vandaag een groot deel met m'n redactiemaat samen wandelen. Of het expres geweest is weet ik niet, maar het bovenste deel van de routebeschrijving was weggelaten en daar stond juist dat er hier in de zomer wel eens brandnetels voorkomen. Toon, in z'n mooiste korte broek, scheen echter immuun voor Urtica.

We kunnen ons nauwelijks voorstellen dat we hier wandelen door

een gebied dat eens een tropische zee herbergde. Door het herhaalde wegzakken van moerassen en venen in deze zee en de voortdurende druk van slibvorming op de ondergrond van fossielen en planten, konden door de eeuwen heen hier de steenkolenlagen ontstaan. Gelijktijdig met de Eifel en de Ardennen ontstond ook het Mergelland in deze krijtze. Een rivier, de Maas, sneed gleuven in de betrekkelijk zachte mergelsteen en zo vormden zich de dalen en rotswanden. De Geul, Jeker en Gulp ontstonden als zijrivieren van de Maas en gaven mede vorm aan ons 'huidige' Zuid-Limburgslandschap; het Heuvelland, Mergelland of Krijtland.

Het eerste dorp op onze route is Mheer. We wandelen onder uitbundige kastanjabomen en zetten na enige tijd een afdaling in, terwijl we voor ons gevoel al de tijd 'gelijkvloers' hadden gelopen. Natuurlijk mag je na elke afdaling ook weer omhoog.

Veel huizen zijn hier opgebouwd volgens een 'vakwerk' systeem. Dit eeuwenoude systeem bestaat uit een raamwerk van houten binten, welke in liggende vorm aan elkaar werden bevestigd en dan via een

vernuftige hijstechniek rechttop getrokken. Het skelet werd dan dicht gevlochten met takken, waarna het geheel werd dichtgesmeerd met leem. Tegenwoordig worden veel van deze 'kunstwerkjes' gerestaureerd en bestaat de opvulling van de 'vakken' uit moderne 'kunststoffen'.

De omgeving ligt gehuld in een lichte nevel, maar het zonnetje belooft ons een mooie dag. In Noorbeek merk ik aan een straatnaamgeving dat de Bevrijding hier een paar dagen eerder is gekomen dan bij 'ons'; 12 september.

Met de gezellig pratende Bergenaar Jo van de Heijde en zoon Marcel leggen we het traject af tot Slenaken. Een misstap meldt zich als we op een T-kruising geen markering meer zien en Tjeu van de Kerkhof ons tegemoet komt. We zijn op een kruising van landwegen rechtdoor gegaan, terwijl we naar links hadden gemoeten. Toon, in zijn jeugddagen waarschijnlijk padvinder geweest, gaat terug en vindt zijn weg volgens de aangebrachte strepen. Wij blijven in Slenaken netjes op hem wachten en als hij dan eindelijk de hoek om komt, drinken we een kopje koffie bij de Chinees. Harry Bakkers en twee dames gaven het voorbeeld. De twee dames die niet op de hoogte waren van de indeling van een LAW-routebeschrijving, dachten dat ze zowel de \equiv heenweg, als de \rightarrow terugweg moesten

afleggen; ze wisten dan ook helemaal niet waar ze waren op het parkoers. Niet, dat wij het allemaal wisten, maar de helft te mogen overslaan, scheelt toch al gauw een paar uurtjes lopen. Jo en Marcel besluiten door te wandelen, maar wij blijven nog even plakken, tot Coby en Nellie langs kwamen. Met z'n vijven gaan we weer op weg, om na ongeveer 500 meter te worden 'aangesproken' door Theo en Deborah. Bij betreffend pand zijn een paar uurtjes geleden de wandelaars op de 24 km-afstand vertrokken. Al die tijd hadden we rondgehangen vlak bij ons pannenkoekenhuis; het kan verkeeren,.....! Wie had ons aangesproken als wij hadden rondgedoeld in Hamoir of misschien wel Eupen?

Even voorbij Slenaken, maken we contact met de 'wielerklassieker' Diekirch-Valkenswaard over een afstand van 280 km, een must voor alle toertochtrijders die 's zomers onze vaderlandse landwegen tot de gevaarlijkste van Europa maken. Wijzelf duiken na een paar kilometer het Onderste Bosch in. Ons spiekbriefje zegt in tegenstelling tot de werkelijkheid, dat het Bovenste Bosch eerst aan de beurt is. Mooi niet, want daar duik je niet in, maar stijgt je naartoe. Goed nat, ontmoeten we aan het eind Jo en Marcel weer, die mochten constateren dat helemaal aan het eind België ligt en daar moeten we vandaag niet zijn. Onder het rijke loof wordt het paaltje met de goede richting gevonden. Eenmaal het bos uit, dient zich plotseling een heel ander landschap aan. Links van ons een weids dal, waarin we een kerktoeren ontwaren. Vreemd, bij ons kijk je tegen een toren op, terwijl hier de spits ver beneden ons ligt. Rechts van ons de Voer-

streek in België. Op elke wegkruising tref je hier wel een devotie kapelletje of kruisbeeld aan een boom. Onder één zo'n boom, op het einde van een processiepark, treffen we twee van 'onze dames', -wensten zij niet langer maagd te blijven?-. Ook Harry verschijnt weer op het toneel. Een eindje verder weer een aardig tafereel; een bruidspaar wordt op de foto gezet.

Onder Epen passeren we een volmolen. Het scheprad hangt hoog boven de grond en een eindje van de Geul af. Voor mensen die het geheim hiervan willen weten, kan ik verklappen, dat in vroeger dagen door deze molen stoffen werden gevuld tot laken, een van de ingrediënten die hiervoor diende, was urine. Dit spul werd in grote tonnen vergaard bij kroostrijke gezinnen in de omgeving. Om de schijn te wekken dat het ingrediënt niet direct in de Geul werd geloosd, ligt deze rivier een paar meter van de molen. Nog een unicum: terplekke groeit het zinkviooltje dat hier als enig in zijn soort voorkomt in Nederland, natuurlijk met dank aan het Belgische Kelmis en Plombières die voor de nodige 'zooi' in de bodem hebben gezorgd. De huidige bestemming van deze omgeving is het toerisme, gezien de vele campings die we passeren, ligt het heuvelland goed in de smaak, en dat is terecht. Bij een fruit- en groentestalletje en niet te vergeten de 'ijscoman' stoten we op nog een groepje van 'ons' en Tjeu is blij dat hij hierbij ook Sjef treft. Hier was vanmorgen het vertrekpunt van de kortste afstand. Ik ga alleen verder en al hijgend kom ik op 'de plek' waar ik tijdens de ronde van Zuid-Limburg niet zachtvaardig met de harde bodem in

aanraking kwam. Deze plek zal me nog lang heugen.

Langs de bosrand het pad vervolgend, loop ik iets te ver door en kom bij "Buitenlust" waar geen markering meer is. Het groepje achter mij roept me terug en Toon wacht even op een paar mensen die ook iets achterblijven. Er volgt een stevige klim door het Vijlenerbosch en Malensbosch, hier moet over een afstand 7 km een netto hoogteverschil van 200 meter worden verwerkt. Door de korte afdalingen tussendoor moet je hier echter spreken van een hoogteverschil van 400 meter. Kijk, Ardennenliefhebbers, dat hebben jullie nu gemist!

Deze wandelweg door het hoogstgelegene bos van Nederland is zeer attractief. 'Ondanks' dat men steeds door bos loopt, is het zicht om je heen ruim. Je loopt als het ware onder een hoge koepel van loof, dat gestut wordt door hoge palen. Omdat ik toch iets meer aandacht heb voor het pad direct voor mij, mis ik helaas de twee grafheuvels langs het pad. Willekeurig wis je, al stijgend op je weg, toch wel een traan weg; misschien was het juist daar.

Zo'n tien kilometer voor het einde komen we aan op de rustpost. Hier staan onze bus, het personenbusje en de auto van Theo en de soepketel met allemaal gezellige mensen. Van Dini krijg ik mijn 'bordje' aangereikt, het (de) smaakt goed. Toeval of niet, maar de mensen die op het boerenhof vlak bij onze post wonen, is een echtpaar uit Liempde-Olland dat hier sinds een paar maanden een nieuw bestaan is gaan opbouwen.

Als we weer op weg zijn, loopt er een behoorlijk groepje als een langgerekt lint over het stijgende en dan weer dalende bospad. Na een poosje komen we in opener terrein, maar lang duurt het niet of we volgen weer een sterk hellend pad het bos in. Links voor ons een groot weiland dat in gebruik is als schietterrein. Wat hagen met enkele platforms duiden ook op een

doolhof. Dit is het grootste en modernste labyrint van Europa. In deze doolhof zijn in een vernuftig arrangement de Nederlandse en Belgische Leeuw en de Duitse Adelaar verwerkt. Meer naar rechts schijnt echter nog meer aan de hand. Hier komen we bij het beroemde 'Drielandenpunt', één toeristische 'top'-attractie waar jaarlijks meer dan 1 miljoen bezoekers op af komen. Ook vandaag is het er behoorlijk druk. De terrassen zitten vol en de mensen lopen wat doelloos rond, niet wetend wat ze zoeken. We treffen er ook nog een paar dames van onze clubreis, -duidelijk te herkennen aan het OLAT-shirt-, en iedereen mag mee op de foto bij een van de vele grenspaaltjes. Om 'aan te leggen' hebben wij geen tijd, dat doen 'onze twee beeldjes' zo meteen wel. Aanvankelijk lopen we met een paar man ook nog de verkeerde kant op, want op zo'n 'verwarpunt' is ons niet meteen duidelijk hoe 'geelrood' er in het Duits uitziet, laat staan in het Frans! De snuggeren, waaronder Martin van Riet, hebben het echter al vlug door; er

staat geen markering meer en dat is 'franseslag', dus we zitten fout.

Als we daarna de grenspalen in de goede richting over een flinke afstand hebben gevolgd, wordt de daling naar Vaals ingezet. Omdat ik persoonlijk liever wat hijgend naar boven ga, dan 'tomeloos' afdaal, ben ik even in de gelegenheid na te denken over de betekenis van dit alles: Wisten we nog van het ontstaan van de ministaat 'Neutraal Moresnet' dat in 1815 werd gecreeerd mede op verzoek van koning Willem I. Omdat zo'n staatje op den duur natuurlijk geen bestaansrecht had, stond Duitsland in 1919 haar Duitstalige deel af aan België, terwijl Nederland reeds haar deel weggaf aan dit koninkrijk bij de onafhankelijkheid. Zijn 'wij' dan benadeeld? Nee, want omdat het ministaatje als een 'vlaaipunt' tegen Duitsland aangeplakt lag, kreeg het gouvernement Limburg in die dagen het alleenrecht tot het vervaardigen en verkoop van de later 'alom geroemde Limburgse vlaai'.

Eenmaal in Vaals aangekomen, wandelen we door leuke straatjes

van dit meest zuidelijk gelegen stadje van Nederland. Omdat het prachtig nazomer weer is, zijn veel mensen buitenshuis bezig. Opvallend is dat de spreektaal toch meer Duits klinkt dan elders in deze provincie.

Om toch nog even te kunnen 'nagenieten' op het geplande eindpunt van vandaag, besluit ik er maar even een eindspurt in te zetten. Ruimschoots op tijd kom ik aan in den hof van een niet nader te omschrijven etablissement, waar een Oostenrijkse 'gastvrouw' en haar crew wel genegen is nog het een en ander op te scheppen.

Met een hartelijk handgeklap voor Theo Tromp, wordt afscheid genomen van deze prachtige wandeldag door 'Os Sjoân Limburg'.

Kunnen wij weer op u rekenen zaterdag 16 oktober als we hier in Vaals van start gaan voor de laatste clubreis van dit millennium en onze weg vervolgen over de hellingen en door de dalen van ons mooie Mergelland miljoenen jaren terug ontstaan op de bodem van wat eens was: een tropische Krijtze.

Programma lange afstand wandelen

Onder lange afstand wandelen verstaan wij: het wandelen van een afstand van meer dan 60 km binnen een aaneengesloten tijdsduur die van tevoren is vastgelegd en waarbij de organisatie zorgdraagt voor markering van het wandelparkoers en voor verzorging van de wandelaar.

9 oktober	Herfstdagtocht Berg en Dal	60 km
20 op 21 november	Euraudax Hoogvliet	100 km

☎ 075-6176515

☎ 010-4160387

Long Distance Walkers

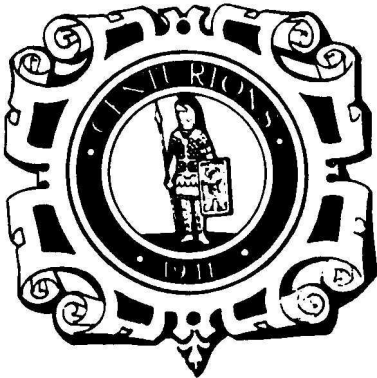
In 1999 is de Long Distance Walker van start gegaan. Na het volbrengen van 5 verschillende tochten boven de 100 km (en het afstempelen daarvan in het speciale paspoort) kan men een speciale KNBLO-speld krijgen. LDW-speld. Aan de speld en aan het paspoort zitten geen kosten verbonden. In juni kwamen bij de KNBLO de eerste twee paspoorten binnen. Inmiddels (september '99) hebben 4 personen voldaan aan de eisen van de Long Distance Walker. De uitreiking heeft inmiddels plaatsgevonden.

De vier eerste Nederlandse Long Distance Walkers zijn:

001 Loes Gründmann (LAT); 002 Gerrit Nederlof (RWV); 003 Joop van den Hoek (LAT); Berrie van Heeswijk. Paspoorten kunnen worden aangevraagd op het secretariaat van de Sectie Lange Afstand: ☎010-4662015

Centurion 1999, Harry Littel

Net ontwaakt uit een nachtelijk coma en na een goed ontbijt kruip ik op maandagmorgen 16 augustus 1999 zo stijf als een plank achter de laptop. Ik heb nieuws. Nieuws waarover ik vol trots iets wil vertellen.

Afgelopen weekend, 14 op 15 augustus 1999, werd in Londen, Battersea Park, de Centurion wedstrijd gehouden. Wellicht ten overvloede maar hierbij is de opdracht 100 Engelse mijl te lopen in 24 uur (oftewel 160.928 meter).

Zaterdagmorgen, opgestaan om 04.00 uur. Mijn vrouw Johanna en zoon Djack brachten mij met de auto naar Airport Rotterdam. Daar ontmoette ik Joop Wissink en Gerrit de Jong. Met z'n drieën om 06.30 the Cityhopper in en even voor zevenen zaten we in de lucht. Dit was voor mij de eerste intense ervaring. Om 07.15 landden we op Heathrow (lokale tijd). Deze luchthaven vormde de tweede intense ervaring. Wat een "fabriek", wat een lange gangen, wat een mensen en wat een vliegtuigen. Op naar the subway. Na aan ticket te hebben gekocht, een oude rammelbak van een metro in. Wat reed dat ding hard (schudden en schokken als een gek). Bij het metrostation "South Kensington" er uit. Hans van der Knaap had voor ons keurig netjes de route opgeschreven hoe we vanaf dit metrostation moesten lopen naar Battersea Park aan de zuidkant van The Thames. Met een grote tas met dik 20 kg bagage op mijn nek legden we deze kleine 2 km in meer dan een half uur af. Ik hoopte toen dat het straks bij de wedstrijd wel sneller zou gaan, anders zou ik knap in de problemen komen.

De verzorgingscrew van de RWV was inmiddels ook gearriveerd. Na Gijs, Sico, Lilian, Astrid en Yvon een hand te hebben gegeven ben ik met Joop Wissink een stukje van het parcours gaan verkennen. Een ronde van 2,5 mile, 4 km dat 40 maal gerund zou moeten worden. Je moet er niet bij stil staan hè? Wat een eind, wat een aantal. Bolle paden/wegen (let op dat woordje BOL, waarover later meer). Veel publiek, nog meer skaters en moeders met wandelwagentjes. Al dit volk op het door ons te lopen parcours. Ik hield mijn hart vast. Als die mensen maar een beetje rekening zouden houden met ons 'Fast-Walkingpeople'. Na een aantal uur in hoog tempo te hebben gelopen ben je natuurlijk beslist niet meer flexibel. Kan je niet echt meer vlot uitwijken. Een zeeman zou zeggen, je vaart een kaarsrechte koers. Inmiddels waren ook de andere lopers uit het Hollandse en Belgische kamp aangekomen. 27 in totaal, een hele groep.

Toen eten: een bak vol macaroni, van huis meegenomen. Zorgen voor de eerste laag. Toen drinken. Ook dit gebeurt zorgvuldig. Kleine beetjes en dit een aantal maal achter elkaar. Zorgen dat je helemaal verzadigd bent. Tussen 10.00 en 12.00 uur betalen en afhalen van de startnummers. Kennismaken met de Engelse organisatoren en scheidsrechters. Mijn mede wandelkompanen hadden mij al gewaarschuwd dat ze hier in Engeland zeer, nee sterker nog, ontzettend streng zijn. Je moet de juiste loopstijl toepassen. Joggen, of nog erger, hardlopen is absoluut verboden en leidt direct tot diskwalificatie. Zelfs per ongeluk huppelen, omdat je, vanwege de kuilen in de weg, je verstapt, leidt al direct tot het omroepen van je nummer als waarschuwing.

Om kwart voor 1 opstellen voor de start. Daar sta je dan. Tussen 65 andere deelnemers. Overwegend allemaal cracks, die al velen malen hun sporen op dit terrein hebben verdiend. Ik liet me hierdoor niet uit het veld slaan. Ook ik heb zelfvertrouwen Tenslotte had ik dezelfde prestatie in Nederland al twee maal eerder (mei 1998 en mei 1999) met succes geleverd. Dus ik weet dat ik het kan. De ene toespraak volgde op de andere, druk, veel toeschouwers. Om klokslag 13.00 uur lokale tijd werd er gevlagd. De chiefforganisator schoot op z'n mountainbike er vandoor. Hij zou 2 rondes voorop rijden om aan de eerste lopers het parcours te laten zien. Hij werd direct gevolgd door van die snelvuurkanonnen. Echte snelwandelgiganten. Een golf van paniek schoot door me heen. Wat deed ik hier tussen die overwegend erg magere maar ontzettend pezige supersportmensen? Ik tors 110 kg mee en natuurlijk kan ik lekker vlot stappen, maar dit tarte alles. Na twee tellen was ik LAATSTE. Nog meer paniek. Maar nee, hier was ik voor gewaarschuwd. Gewoon mijzelf blijven. Rustig je eigen tempo en ritme oppakken. Zo gezegd zo gedaan. Na 6 rondjes (24 km) begonnen de eerste problemen. Ik heb ongeveer 2 maanden geleden nieuwe lage Meindles gekocht (schoenen dus). Goed ingelopen. Nu is er een probleem met mijn rechtervoet, die is iets dikker dan de linker. Dus als links lekker zit, knelt rechts nog. Nu, ik verkeerde in de gedachte dat alles in orde was, dat beide schoenen goed zaten. Door de BOLLE parkpaden liep je op schuine kanten. Ja, je wilt natuurlijk zoveel mogelijk de ideale lijn nemen. Fout! Dit wreekte zich vreselijk. Pijn in m'n voeten, met name op het breedste punt. Vooral rechts.

Links was nog uit te houden. Ik had ook m'n oude lage Meindles meegenomen. Dus ik moest (als eerste) naar binnen (bij de verzorgingspost van de RWV stond een tentje met daarin de tassen van de 27 te verzorgen wandelaars). Ik dacht nog, dit gaat lekker zo, als laatste lopen en als eerste al naar binnen. Razend snel m'n oude schoenen gepakt, aangetrokken en weer de baan op. Maar direct merkte ik dat het tweede probleem zich aandiende. M'n linker schoen zat voor geen meter. De zool vertoonde complete bulten. Hoe ik hier in het verleden op had kunnen lopen, was me nu een klinkklaar raadsel. Wat nu? Volgende ronde weer naar binnen. En links weer m'n nieuwe schoen aangedaan. Nou, daar liep ik, net Pipo. Twee verschillende schoenen, twee verschillende sokken (kleuren/diktes). Kon me niet schelen. En nou lopen....

Ik was weggegaan op een schema van 22.52 uur. Voor mij een zeer scherp schema. En toch slaagde ik erin rondes nog sneller te lopen. Binnen de eerste 10 rondes bouwde ik 14 extra minuten op. Om kort te gaan, al deze mooi opgebouwde sparetime was ik kwijt aan dat gezeur van die schoenen.

Het volgende probleem diende zich aan. Dorst. In het park was het heet, hoge luchtvochtigheid. Druk-kend. Ik transpireerde als een otter. Veel vochtverlies. Er waren 2 drinkposten. Een post van de organisatie zelf en dan natuurlijk de post van de RWV. Bij de post van de Surrey Walking Club (de organiserende wandelclub) kreeg je een bekertje water in je hand gedrukt dat slechts voor een kwart was gevuld. Veel te weinig natuurlijk voor mijn gestel. Ook bij de RWV kreeg ik half gevulde bekertjes. Best, maar voor mij nog te weinig. Ik begon uitdrogingsverschijnselen te vertonen. Slechte zaak. Vanaf dat moment kreeg ik bij de RWV volle bekertjes. Zelfs dit bleek toch niet voldoende. Weer naar binnen. Ik had bij de Zwerfkei 14 dagen

geleden een rugzak gekocht met daarin een plastic constructie van 3 liter met een drinkslangetje. Ik had voorgeoefend met deze backpack. Liep lekker. Voldeed goed, prima zelfs. Rugzak gepakt, omgegord en alweer snel de baan op. Weer kostbaar tijdverlies. Volgende probleem. Rugzakje zat niet lekker. Hier, ik dit veld met giganten, loop je toch anders. Sneller, op je top. Nu kon ik wel lekker drinken, maar dat ding op mijn rug irriteerde me mateloos. Snelheid nam af. Wat is nu weer wijsheid? Bij de volgende ronde backpack afgegeven aan Joop Wissink..... Ja, Joop was, hoe erg, uit de wedstrijd genomen. Zijn looptechniek zou niet aan de daaraan te stellen eisen hebben voldaan. Hij had natuurlijk zwaar de pest erin. De rook uit z'n oren. Vanaf dat moment had ik wel een 'personal coach', zou je kunnen zeggen. Fantastisch wat hij allemaal voor me heeft gedaan. Zonder natuurlijk afbreuk te doen aan verzorgingsactiviteiten van de overige RWV-crewleden.

Joop zocht vervolgens mijn bidon op dat ik nog in mijn tas had zitten. Dat werd mij bij elke heenpassage gevuld aangereikt, waarna ik het kon leegdrinken en bij de terugpassage weer kon afgeven (er zat een stuk van driekwart mile in waar heen en weer werd gelopen, met name bedoeld voor de particuliere verzorgingsteams). Om kort te gaan, dit werkte, zo kreeg ik voldoende vocht binnen. Weer een probleem geslecht.

Volgend probleem. Inmiddels paktten zich boven het Battersea Park erg donkere wolken samen. En ja hoor. De eerste hoosbui kwam naar beneden. Toevallig liep ik net bij onze verzorgingspost. Ik alweer naar binnen en snel mijn regenjasje gepakt, aangetrokken en weer de baan op. Korte maar hevige bui. Direct daarna kwam de koperen ploert weer terug. Warm. Het werd snikheet. Nou daar liep ik met een jasje aan. Een jasje dat weer overbodig was. Sterker nog: het moest uit want ik voelde dat het

lichaam onvoldoende warmte kon afgeven. Ik begon van binnen te koken. Een raar gevoel. Hup uit die jas. Bij de volgende ronde weer naar binnen en jas opgeborgen. En dan ja, je kan er op wachten. Drie tellen later weer alles donker. Weer regen. Betitelde ik de eerst bui als een hoosbui, nou het stelde niets voor in vergelijking wat er toen naar beneden kwam. Complete tropische taferelen, donder, lichtflitsen, de druppels stuiterden een meter terug van de grond. Nou daar liep ik, zonder jasje, zonder verder enige bescherming. Schuilen? Wel nee, doe je niet. Gewoon doorlopen.....Drijf en drijf nat loop je door, te soppen in je schoenen en dat bij die rot schuine kanten. Brandende voeten. Doorbijten.....M'n 'Otlo-kleding' verwerkte de nattigheid snel. Ras was ik weer droog. Goed, ook dit weer gehad. Ondanks al deze tegenslagen slaagde ik erin om precies volgens schema de eerste 10 rondes te lopen. Ook bij de tweede serie van 10 rondes lukte me dit. Vasthouden aan je hoge tempo. Elke klap, elke tegenslag weer binnen de serie van 10 laps zien te compenseren.

Nacht. Inmiddels had ik al (denk ik) een kist appels op. Een pak brood met jam. En dertig liters vocht naar binnen geslagen. Slaapdoemde op. Snel een wandelpartner zoeken die je kent en die ongeveer hetzelfde tempo als jezelf aanhoudt. Zo iemand trof ik. Vele rondjes trok ik samen op met Ronald van Meensel. Alleen al door gewoon naast elkaar te lopen blijf je wakker. Soms wat woorden wisselen, maar eerlijk gezegd had ik al mijn adem voor mij zelf nodig. Iedere stap weer. Tijd om echt uitgebreid te converseren heb je niet. Ik niet althans. Op een gegeven moment sloten wij aan bij Hans van der Knaap. Even later sloot ook Gerard van der Klift bij het groepje aan. Ronnie moest uit de broek en weg was hij. Met z'n drieën hebben wij vele rondjes gelopen. Ging fantastisch. 30 rondes gelopen. Nog steeds op

schema. Prima, ik voelde me nog steeds goed. Op voor de laatste 10 rondes, de laatste 40 km.....

Nieuw probleem. Zonder dat ik het zelf merkte kwam "de man met de hamer". Ook bij mij. Ik moest lossen, Hans en Gerard liepen zo van mij vandaan. Ineens kon ik ze niet meer bijhouden. Keihard sloeg die gek met die hamer op mijn knar. Ik kreeg een black-out. Dit realiseerde ik me overigens pas veel later toen ik weer bij m'n positieven was gekomen. Al mijn zo keurig opgebouwde winstminuten smolten als sneeuw voor de zon. Over dit gedeelte van de match kan ik niet veel vertellen (laps 31 -35). Ik liep als een zombie. Gebeurt ook.....Gewoon doorgaan.....Bij de ingang van lap 36 kwam ik uit m'n coma. M'n heuptasje met walkman gevraagd. Staat muziek op van The Riverdance. Kick ik op. Oortelefoon op, muziek aan enhoop gekraak. Het zal ook eens meezitten..... Wat een ellendeM'n pepmachine gesloopt. Zal wel iemand op hebben gestaan. Volgende ronde het ding weer afgegeven. Dan maar zonder pep.

Vermoeidheid slaat genadeloos toe. Ik heb niet echt kracht meer om te versnellen. Rekenen, hoe zit ik met de tijd. Slecht. Erg slecht. Om het nog te kunnen halen (niet meer mijn ambitieuze schema, maar gewoon de volle 24 uur!!!) zou ik alles op alles moeten zetten. Ik ben leeg. Op. Toch moet je. Toch wil je. Ergens zijn er in dat lijf dan toch nog reserves. Zachtjes aan was ik in staat mijn tempo weer wat op te schroeven. Inmiddels zag ik deelnemers uitvallen, helemaal kromlopen, overgeven, neervallen op de gekste plaatsen.....Het toegestroomde parkpubliek genoot.....Wat een slagveld. Zelf had ik op dat vlak ook mijn problemen. Er waren inmiddels enige kleine steentjes in mijn schoenen gekomen. Normaal stop je en haal je ze er uit. Hier niet.... Mijn tijd was te krap, gewoon

doorlopenDan maar steentjes in m'n schoenen, dan maar blaren. En ze kwamen. Pijn. Doorbijten. Blaren gewoon kapotgestampt. He, wat een opluchting. Druk weg. Door.....

De kracht vloeide beetje voor beetje weer terug in het gestel. Slotfase. Laatste 5 laps. Nog 20 km. Cruciale fase. Alles eruit gooien. Alle krachten bundelen. Alle reservepotjes aanboren. Nu moet je vlammen. Je begint te snuiven, gierend adem te halen, je concentreert je met alle macht op je loophouding (de referees bleken onverbiddeijk te zijn). Zorgen dat je snelheid terugkeert, snelheid vasthouden. Het publiek is wild, enthousiast, dit zijn de plaatjes die ze willen zien. Er wordt geklapt. Oppeppers. Heb ik nodig. Hierdoor kon ik me oppeppen tot nog een uiterste krachtinspanning. Ik kon aansluiten bij Jo Leijtens. Wat had die man nog een power! Geweldig! En warempel zeg, ik begon tijd te winnen. 5 minuten, toen 10 minuten. Deze minuutjes liepen nog wat verder op. De laatste 2 rondes keek ik niet meer op m'n horloge. Nu was het gewoon gaan, gaan met die banaan, zonder mankeren, lopen voor wat je waard bent.....Joop liep ook stukjes mee, zweepte me op. Na 23 uur en ongeveer 30 minuten finishte ik. Direct werd ik gefeliciteerd door een hoge Engelse Centurion-autoriteit. Leuk. Toen pas besef. Ik had het gehaald!!!! Door de emotie kwamen de waterlanders. Gek gezicht hoor, een grote vent die staat te simpen. Nou daar niet hoor. Iedereen vond het fantastisch. Het hoort er bij. Toont dat je mens bent, gevoel hebt. En dat je ape- en apetrots bent dat je het hebt gehaald. Wat ben ik daar door een machtige partij mensen gefeliciteerd. Ik wist niet wat mij allemaal overkwam. Foto's werden gemaakt. Nou. En toen steunend op Joop en Coby Leermakers naar de masseurstent, want ome Harry zakte letterlijk door z'n hoeven.

Tas pakken, douchen, weer een kleine 2 km terug naar het metrostation (ja kan je je dit voorstellen? Weer lopen met een tas van dik 20 kg op je nek). Om 5 voor half zes zaten we weer in the Cityhopper en om 5 over half acht (Hollandse tijd) landden we weer op Zestienhoven. En daar stonden Johanna, Bianca en Djack (m'n vrouw, dochter en zoon). Die gingen ook helemaal uit hun dak. Toen naar huis. Alles vertellen. Een beetje eten. Toen slapen. Ik sliep al voordat m'n hoofd m'n kussen raakte. Snap je dat nou? Slap hè?

Slot.

Het mag helder zijn, dat ik deze prestatie niet alleen had kunnen neerzetten. Ik heb ontzettend veel hulp en steun gehad van vele mensen. Ik het bijzonder wil ik alle leden van de RWV-verzorgingscrew nogmaals ontzettend bedanken voor hun ondersteuning. Ook Joop Wissink wil in erg graag bedanken voor alles wat hij voor mij heeft gedaan. Daarnaast gaat ook mijn dank en waardering uit naar mijn mede-strijders Ronnie van Meensel, Hans van der Knaap en Jo Leijtens waarmee ik vele kilometers mee heb mogen oplopen. In dit kader wil ik ook zeker mijn enorme waardering uitspreken voor het doorzettingsvermogen van Piet van de Kroft (door lichamelijk ongemak net niet gehaald) maar vooral voor Gerard van der Klift. Zijn strijd heb ik van dichtbij meegemaakt. Wat kan die man vechten. Hier krijg je kippevel van. Hoe triest is het dan, dat je op 152 km moet beseffen dat je het net niet meer kan halen en daardoor stopt. Kapot, zowel fysiek maar vooral mentaal. Wat een dreun..... Gerard, ik wens je heel veel sterkte bij een volgende poging. Dat zal zeker lukken, daar ben ik van overtuigd! Ik heb gezien wat je in je hebt zitten!!

Snelwandelagenda

oktober

31 Rotterdam RWV Eerste wedstrijd winterserie snelwandelen. In het Kralingse Bos op een rondje van 906 meter. 1 km pupillen en D-junioren; 3 km C-junioren; 5 km vrouwen en AB-junioren en 10 km man-nen. Aanvang 11.00 uur. Deelnemers melden vóór 10.15 uur in de kantine bij de kunststofbaan aan het Langepad. De start is ongeveer een kwartier wandelen van de kantine..

november

14 Rotterdam RWV Tweede wedstrijd winterserie snelwandelen. Zie 31 oktober.
21 Zaandam Zaanland Indoorwedstrijden snelwandelen in sporthal "De Vang", Vermiljoenweg, Zaandam.

december

05 Rotterdam RWV Derde wedstrijd winterserie snelwandelen. Zie 31 oktober.

januari 2000

02 Rotterdam RWV Vierde wedstrijd winterserie snelwandelen. Zie 31 oktober.
23 Zaandam LAT Baanwedstrijden snelwandelen.
30 Amsterdam Zaanland Indoormeerkampen met duizend meter snelwandelen voor pupillen en CD-jeugd. Aanvang 16.15 uur. Sporthal op sportpark Ookmeer Amsterdam (naast de atletiekbaan van AAC). RWV-leden, die willen meedoen, moeten zich zsm melden bij Philip.

februari

06 Rotterdam RWV Vijfde wedstrijd winterserie snelwandelen. Zie 31 oktober.
26 Den Haag KNAU Principedatum voor de indoorkampioenschappen snelwandelen.

Algemeen

Indoorwedstrijden av Zaanland. Attentie OLAT-snelwandelaars!

Op zondag 21 november 1999 organiseert av Zaanland indoorwedstrijden snelwandelen op de bekende 111,11 meter lange baan in sporthal "De Vang", Vermiljoenweg, Zaandam. Het programma omvat: 1.000m voor pupillen en D-jeugd, plus 3000 en 5.000m voor alle categorieën vanaf junioren. In elke serie kunnen maximaal 14 deelnemers starten.

Hierbij geldt: De eerste veertien inschrijvingen per serie worden geaccepteerd. OLAT-leden, meld je daarom zo spoedig mogelijk bij Bert Timmermans (**uiterlijk 7 november!**). De ene serie 3.000m is net als voorgaande jaren in eerste instantie voor de CD-junioren. We noemen dat de **Snelwandel-Spelen**. Voor CD-meisjes is het een duizend meter met de mogelijkheid door te

gaan tot de drieduizend. Voor CD-jongens is het een drieduizend. Wanneer er plaats over is, vullen we de serie natuurlijk aan met andere snelwandelaars. Denk aan schone schoenen, die niet zwart afgeven. Zie voor het chronologisch overzicht de wedstrijdkalender. Verdere inlichtingen bij Gerrit Tigchelaar ☎ 0251 - 24 00 82.

10 augustus

Tien kilometer te Roosendaal

Negentien mannen stonden 's avonds om half acht aan de denkbeeldige startlijn op het Red Band Sportpark. Het parkoers was weer gelijk aan dat van twee jaar geleden. Vorig jaar was de start een lichtmast opgeschoven. Het rondje in de polder, dat vier keer afgelegd

moet worden en de aflooprouten naar de finish blijven steeds gelijk, maar de plaats van de startstreep wisselt per jaar. Kennelijk is de polderroute afhankelijk van de temperatuur op die dag gekrompen of uitgezet. Er waren jammer genoeg geen Belgen aan de start.

Voor Wilfried van Bremen werd het zijn eerste tien in wedstrijdverband. De spons/waterpost in de polder had ook ditmaal weer veel aftrek en Gea Plasman werd ingeschakeld bij het aangeven van de bekertjes.

Een persoonsverwisseling

Op de uitslag stond vermeld, dat Cees Lambregts de tweede plaats veroverd had en neef Kees zesde was geworden. Kees was daar niet zo blij mee! Kennelijk hebben de beide neven elkaars startnummer gekregen, zodat de eerste uitslag niet correct was. Cees werd zesde

en zijn tweede vijf ging moeizaam. Hij kan vertellen, dat hij derde (en tegelijk laatste) senior werd. Fred Röhner zorgde voor zijn beste tijd op de tien van 1999. Hans van Wakeren had een kleine minuut meer nodig. Tjabel Ras, die eveneens zeer voorspoedig van zijn

operatie hersteld is en na een week alweer een lange wandeltocht maakte, bleef ruim binnen het uur. Zijn tweede vijf legde hij bijna een halve minuut rapper af dan zijn eerste vijf. Hij finishte voor de jonge honden, die het advies hadden gekregen om na

Vierdaagsen van Apeldoorn en Nijmegen en de Kempische Wandeldagen deze wedstrijd als training, als opbouwwedstrijd te

beschouwen en samen te werken. Alleen Marco Timmermans hield zich helaas niet aan dit advies. Hij was dan ook de enige junior, die

een berisping kreeg van de snelwandeljury.

10 km snelwandelen weg			5km	10km
01. Pedro Huntjens	Unitas 67	1.sen	23.23	47.29
02. Kees Lambregts	OLAT 59	2.sen	24.23	49.37
03. Henk Plasman	Gen.Mich.57	1.M40	24.31	50.01
04. Richard Leijenaar	RWV 59	2.M40	25.38	CR 51.00
05. Hub Kaenen	RWV 59	3.M40	25.46	51.36
06. Cees Lambregts	OLAT 60	3.sen	26.12	54.23
11. Ron Timmermans	RWV 82	2.JB	29.57	60.02
12. Marco Timmermans	RWV 84	1.JC	30.40	60.27
13. Bert Timmermans	RWV 56	4.M40	30.36	61.02

snelwandeljury: Sjef Schippers (chef), Jos Schippers en J. Schrauwen.

03 september 1999

Baanwedstrijden av Zaanland:

Uur snelwandelen baan			1.000m	3.000m	5.000m	10.000m	1 uur	1/2 uur
01. Marcel van Gemert	Argo'77 67	1.sen	04.46,2	14.21,5	23.54,7	48.08,0	12.509m	6.267m
02. Richard Leijenaar	RWV 59	1.M40	05.10,9	15.41,2	26.09,5	51.45,9	CR11.638m	5.745m
03. Marco Timmermans	RWV 84	1.JC	05.58,3	17.52,8	29.27,9	59.05,9	CR10.184m	5.091m
04. Ad van Oijen	Weert 44	1.M55	05.48,3	17.41,3	29.39,9	59.50,4	10.021m	5.055m
05. Bert Timmermans	RWV 56	2.M40	06.07,3	18.04,5	30.19,7	--	09.835m	4.946m
06. Gerrit de Jong	Avantri 42	2.M55	06.42,2	20.02,6	33.14,8	--	09.000m	4.515m
07. Elfried Onos	SAV 84	2.JC	06.40,2	20.00,2	33.25,3	--	08.968m	4.495m
08. Paul Koks	PSV 65	2.sen	06.14,8	19.35,3	33.18,9	--	08.871m	4.508m
09. Philip Krul	RSV 47	1.M50	06.38,9	19.59,0	33.24,8	--	08.753m	4.497m
10. Jürgen Bloss	Tus Syke 42	3.M55	06.51,5	20.23,5	34.06,8	--	08.701m	4.397m

snelwandeljury: Frank van Ravensberg.

Wandelkroniek 25 jaar OLAT-NIEUWS 1994 en 1995

Door Ad van Asten

1994 begint demissionair: dit is geen leuk begin voor een kroniek, toch zult u in het komend overzicht vaker met onaangename prikelen geconfronteerd worden. Mijn vorige kroniek besloot ik met de constatering dat OLAT stuurloos is geworden. Als ik dan in het eerste clubblad van 1994 lees, proef ik toch een zeker optimisme. Er is overleg geweest met de ereleden en men wil 'op koers blijven', zij dat er voorlopig geen nieuwe besluiten worden genomen.

Nieuwe redactie: Met het oude jaar is ook Jo van de Linden verdwenen als redacteur van OLAT-Nieuws. Het Veghelse trio: Willy Timmermans, Hans Offermans en

Ben van der Velden hebben de klus aangenomen en willen in de trant van hun voorganger het clubblad voortzetten. Een maand verder is het optimisme al bijna euforie, men ziet het al zitten: een verkoopbaar clubblad. Na amper vijf maanden spijt het de hoofdredacteur dat het hem aan enthousiasme ontbreekt; hij wenst zijn twee kornuiten verder veel succes. In de volgende nummers viel op dat er vooralsnog meer kopij werd 'ingekocht' dan 'verkocht'.

Onze doelstelling en geslaagdenlijsten: Terwijl het op de achtergrond gonst, is uw demissionair bestuur in afzonderlijke onderhandelingen met KNBLO en NBWB

Wandelvaria

bezig om de doelstellingen van OLAT te verduidelijken bij haar streven naar eenheid in de wandelsport. Verder moet u er van overtuigd zijn dat alles in het werk wordt gesteld om de geslaagdenlijsten van de Vierdaagse van onze leden te actualiseren. Naarstig zoekt men een persoon die zich enkele jaren actief wil bezighouden met deze opdracht. Het bestand is bijgewerkt tot 1990, maar vanwege 'overige werkzaamheden' is het secretariaat niet meer in staat de klus te klaren. Nu vraag ik me toch even af of het bestuur wel met het hoofd bij de les is! Zijn we niet

bezig OLAT voor de ondergang te behoeden?

Wandelwegen:

OLAT-wandelwegen komt in handen van Henk Stegers†. Henk gooit er ook meteen twee pagina's nieuws tegenaan. Er zijn twee dingen die opvallen: Bij het van Hornepad staat expliciet dat markering voor de tekst gaat. Een zin die ook nu weer in

het nieuwe boekje voorkomt. Een ander item is het uitstellen van de medewerkers avond, die vorige maand op een verkeerde plaats in het boekje stond, vanwege de nieuwe redactie en die nu voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld omdat enkele personen één of géén status hebben. Kijk daar kun je wat mee! Maar, moet je dan meteen een manende vinger op een 'wild-verver' op het Peellandpad in ontwerp richten? Een traject werd reeds in het clubblad opgenomen, terwijl de goede man, nota bene tijdens de meest dwaze dagen in deze streek, ook al meteen met kwast en potjes aan de slag wou. Kom, nou!

Met het aanbreken van de lente: besprekingen tussen bestuur en ereleden schijnt vruchten af te werken. Er zijn enkele kandidaten beschikbaar voor een nieuw bestuur. Laten we dit voorjaar een besluit nemen en dat ook uitvoeren. Laat ons een nieuwe start maken, dan zal ieder nieuw voorjaar ons blijvend herinneren aan de Lente van 1994. Aan ons de eer om daaraan mee te werken.

Vaak voorkombare arbeid: Een bouwmeester zet een huis neer en geeft de bewoner hiermee een ruimte waarin hij kan wonen met zijn familie. De inrichting stemt de bewoner af op de smaak van hen die het huis mee bewonen. Na overleg wordt besloten: een leefbaar meubilair aan te schaffen en

de stoffering verder niet te opzichtig te maken. Nog jaren daarna voelde de familie zich thuis in dit huis en kennissen kwamen graag over de vloer want er heerste harmonie.

Kijk, als ze dat toen ook hadden verstaan onder het inrichten van 'een eigen lay-out voor ons clubblad' dan was veel werk 'voorkombaar geweest'.

Op 23 april: werd tijdens een korte vergadering een nieuw bestuur gekozen. De nieuwkomers waren: Toon van Wordragen, Henk Stegers, Marinus van Roosmalen en Sjef Koolen. Het bestuur bestond nu uit 8 personen. Met veel vertrouwen en enthousiasme zou dit team aan de slag gaan om datgene te doen wat van hen werd verwacht.

Nieuw formaat clubblad: nergens was het aangekondigd en opeens lag het daar: ons nieuw formaat clubblad. Het was geen objectief besluit, maar wel representatief. De conclusie: we zijn op de goede weg, maar het kan beter. Laat ons er voor waken dat we niet ten onder gaan aan het succes.

Over de volgende drie maanden heb ik dan ook helemaal niets te melden. En in de vierde maand na de verandering komt de aap eindelijk uit de mouw: Het bestuur-ad-interim had tijdens haar demissionaire status het besluit tot aanpassing van het formaat genomen, maar kon pas na de buitengewone

algemene vergadering van april het plan ook werkelijk ten uitvoer brengen en het zadelde er de nieuwe redactie mee op, zelfs de lay-out was vergeven.

Wisseling van de wacht:

Tijdens de algemene ledenvergadering in november trad Jos Koolen tussentijds af als

voorzitter en hij werd opgevolgd door Henk Stegers. Een en ander ontstond door het terugtreden van enkele bestuursleden en kandidaten, waardoor de bestuursbasis weer te smal werd. De structuur waarop nu verder gebouwd zou worden was die van delegeren naar commissies, waardoor het bestuur meer tijd zou krijgen voor beleidszaken. Toon Vissers nam wandelwegen over.

Zelfportret: via een zelfportret hebben alle zittende, gaande en komende bestuursleden en commissieleden in deze periode ons eenmaal in de ogen gekeken in de nieuwe rubriek: mag ik me even voorstellen!

OLAT Te Voet: Het nieuwe OLAT bestuur had besloten om in het belang van haar leden contact op te nemen met Te Voet en te bezien hoe OLAT een mogelijk lidmaatschap of, nog beter, een samenwerking aan kon gaan...Wij realiseren ons ten zeerste dat wij, als wij leden willen houden, die ook iets moeten kunnen bieden.....

En Othmar Glänzer deed voortaan de centen, wat inhield dat alle financiële zaken zowel telefonisch als schriftelijk via hem gingen lopen. Het voetwerk gaat echter steeds vlugger en als ik het goed lees, werd door de KNBLO aan OLAT gevraagd om ideeën aan te dragen hoe het verder moet in de turbulente wandelwereld. Dit alles

zou nog niet zo erg geweest zijn, was het niet dat ook de NBWB veranderingen zag naderen en die begon daarom in samenwerking met OLAT een 'stappenplan' te ontwikkelen.

Weer gaat er een noodkreet uit:

.....ik constateer dat de inzet van onze leden erg veel te wensen overlaat. Het gaat er somber uitzien voor OLAT. Mensen die zich wél inzetten worden zowel psychisch als lichamelijk veel te zwaar belast. Het bestuur is alleen nog maar bezig met het oplossen van problemen, met als gevolg dat het snel bergafwaarts gaat met OLAT. Gelijktijdig worden we geconfronteerd met de uitslag van een enquête 'betreffende het functioneren en de inhoudelijkheid van ons clubblad OLAT-Nieuws'. Het bestuur is zeer verheugd over het feit dat 99% van de leden het boekje ook leest en het de juiste vormgeving vindt. Veel vraag is er om meer informatie over het eten en medicijnen die de wandelaar moet meenemen op zijn tocht. En 'Hoe

hij moet trainen voor een echte LAW-tocht'. (het staat er echt.)

Eren wie ere toekomst: Eind 1995 werd het erelidmaatschap toegekend aan Jos Koolen† voor zijn werk voor OLAT tijdens de afgelopen 10 jaar.

De Cornelis van Montforttrofee werd toegekend aan erelid Jan van de Ven voor al zijn dienstjaren in het teken van OLAT.

Tot lid van verdienste werden benoemd Tonny en Bert de Boer omdat zij zich vele jaren hadden ingezet voor de OLAT-verzorging tijdens Nijmegen en de winterseries.

Onder de loep: In een 'stand van zaken' komt een voorbereidingscommissie snelwandelen met een soort aanbeveling. De heren Cees Lambregts, Servee Derks en Henk Plasman ondernemen een poging om de ontspoorde trein weer terug op de rails te zetten. Als eerste doel zien zij hierbij het vastleggen van de organisatiestructuur voor een snelwandelcommissie. Twee functies worden reeds bemand: de wedstrijdsecretaris wordt Bert

Timmermans (RWV) en Rita Slootweg zal administratieve ondersteuning geven. Naar een organisator wordt nog gezocht.

De VCB zal er alles aan doen om het snel- en prestatiewandelen weer een volwaardig onderdeel van het OLAT-programma uit te laten maken, ook willen zij dat OLAT wederom in 1997 het Internationale Wandelevenement organiseert.

Tijdens de jaarvergadering deed Wim van de Wal een oproep aan w.s.v. OLAT naar aanleiding van de noodkreet. Zijn betoog bestond uit 3 delen t.w.: A- onvoldoende ondersteuning van uit de landelijke organisaties; Olat draagt daaraan zelf bij door lid te zijn van diverse organisaties. B- onvoldoende menskracht; dit komt door maatschappelijke individualisering. C- de activiteiten van OLAT; deze activiteiten kritisch onder de loep nemen. Dramatisch is de beoordeling: "Moeten wij OLAT op de been houden voor individualisten?".

Verleende landelijke wandelprestatiekruisen

250 km

G.J. Bissels Berlicum
R. Smulders Rosmalen

500 km

C. van Es Geldrop

1000 km

J. Koppenol Hellevoetsluis

5000 km

A. van Pesh.. Leusden

35000 km

G. de Gier Broek in Waterland

Wandelen op dinsdag

Toen Theo Tromp het initiatief nam om voor de liefhebbers die dinsdags wilden wandelen iets te organiseren, zag het er in het begin niet naar uit dat het zou aanslaan.

Na een prachtig zomerseizoen blijkt het dinsdagwandelen echter in een behoefte te voorzien.

Het groepje liefhebbers van ontspannen wandelen varieert van 4 tot 20 deelnemers. Daarom gaan we door en hieronder staat ons winterprogramma met de nieuwe tochten.

Wat handig is om te weten:

- aan- en afmelden is niet nodig
- vertrektijd stipt om 10.00 uur
- zelfverzorging uit de rugzak
- de lengte van alle tochten ligt rond de 20 kilometer.

Programma wandelen op dinsdag

Winterseizoen 1999/2000

DATA

2 november 1999
16 november 1999
30 november 1999

STARTPLAATS

de Rips
Uden/Nistelrode
Eindhoven

Café "Viersprong", Ripsestraat 6
Bezoekerscentrum Slabroek, Natuurpark Maashorst
Zwembad "De Tongelreep", Antoon Coolenlaan 1 (Parkeerterrein)

14 december 1999	Afferden (L)	Werkschuur Staatsbosbeheer, Kapelstraat
28 december 1999	Luyksgestel	Camping "De Zwarte Bergen", Zwarte Bergendreef 1
11 januari 2000	Boxtel	NS Station Boxtel
25 januari 2000	Kaatsheuvel	Chinees restaurant, van Heeswijkstraat
8 februari 2000	Nuenen	Theater "Het Klooster", Park 1
22 februari 2000	Stramproy (L)	Kerk
7 maart 2000	Ospel	Bezoekerscentrum "Mijl op Zeven", Nat. Park Groote Peel
21 maart 2000	Woerden (Z-H)	NS Station Woerden

Bovenstaande tochten zijn samengesteld door: Chris, Jos, Els en Truus.

Meer informatie? Jos en Els: ☎0495-535848
Truus: ☎040-2110413

4e LICHTSTADAVONDWANDELING 18 SEPTEMBER 1999

Ad van Asten

Het was die avond prachtig weer. Eindhoven herdacht voor de 55e keer haar bevrijding. Ook de avondwandeling van OLAT stond op het programma. Deze tocht wordt georganiseerd in nauwe samenwerking met het comité Lichtjesroute en het 18 september festival. Dit jaar hadden de parkoersbouwers van zowel de route voor auto's als voor wandelaars een extra handicap. Door wegwerkzaamheden aan de Aalsterweg en Stratumsedijk was het hele stadsdeel Stratum niet bereikbaar. Ook de lichtornamenten waren daar niet aangebracht. Pas laat waren wij op de hoogte van deze wijziging in de route, maar toch slaagden onze mensen erin een geschikt parkoers op te bouwen.

De langere afstanden kregen wel meer donkere stukken te wandelen en vooral in de omgeving van Karpendonk, werd in de late

avonduren, vooral door de dames, met enige huivering gewandeld.

De avondwandeling viel gelijk met de festiviteiten rond het stadhuisplein. Hier werd het Bevrijdingsvuur ontstoken door burgemeester Welschen, waarna een defilé van Oorlogsveteranen, militaire voertuigen, muziekgezelschappen en Eindhovense verenigingen. Ons startbureau was in het stadsdeel Strijp aan de Halvemaanstraat. Deze wijk is in het eerste deel van deze eeuw ontstaan om de Philipsfabrieken. Met name gezinnen uit Drenthe vonden hier een nieuw bestaan. Daarom wordt de wijk ook Drents Dorp genoemd. De start vond plaats om precies zeven uur, op de Halvemaanstraat waren toen de lampjes al aan. De afstanden waarop gewandeld kon worden, waren 21 km, 15 km, 10 km en 5 km. De verlichting van de vijver op het Hendrik de Keijzerplein kreeg veel lof toegezwaaid, evenals de hartelijk ontvangst op het Gelderlandplein, waar het buurtcomité 'Drents Dorp', de

wandelaars een consumptie aanbod. Hier was ook veel aandacht besteed aan de feestverlichting. Toen ik daar even een kijkje ging nemen, arriveerden juist de 'hoogwerkers' met hun feestelijk verlichte auto's; ze hadden deelgenomen aan het defilé in de binnenstad. Onderweg op het parkoers was door OLAT ook nog een verzorgingspost ingericht. De wandelaars boften niet overal, op enkele plaatsen waren de ornamenten niet voldoende uitgetest en ontbrak op de eerste avond de feestverlichting. De reacties van de wandelaars liepen ook sterk uiteen: sommigen waren zo enthousiast dat ze spontaan toezegden volgend jaar weer te komen, tot anderen die hun teleurstelling niet onder stoelen of banken schoven. Onder de 277 deelnemers, die na afloop allemaal een medaille verdiend hadden, een grote delegatie van 'De Donksbergen', verder veel Belgen en zelfs mensen uit Zeeuws-Vlaanderen en Helmond.

Constant in Mödling

Omdat Peter van de Ven elders in ons clubblad een uitgebreid verslag heeft van de Internationale Wienerwald Wandeldriedaagse, volgt hier een beknopte weergave van de

belevissen van Constant in Mödling e.o.

Constant vertrok op donderdag 12 augustus met de trein uit Baarn naar Schiphol, van waar hij om tien over acht per KLM toestel zeer

comfortabel naar Wenen reisde. De organisatie was in handen van "van Dongen Reizen". Na een stadsrondrit door Wenen, vertrok het gezelschap naar Mödling, waar Constant in een pension verbleef.

's Middags haalden de deelnemers de startkaarten op bij de Jakob Thoma Schule. Om 18.00 begonnen de officiële toespraken bij het gemeentehuis, waarna nog een gezellig samenzijn in de school volgde.

Vrijdag 13 augustus gingen de wandelaars al om halfzes op stap, het eerste deel door de stad, maar na de trappen richting Kalenderberg kwam het buitengebeuren opgang. Eerst was het nog even oppassen geblazen want de tocht voerde langs een ravijn. Gelukkig duurde dat niet lang en de fraaie vergezichten nabij Hinterbrühl deden de angst al vlug vergeten. Het moet voor de wandelaars een waar genoeg geweest zijn te constateren dat de bospaden op en

neer gingen, maar bij Kaltenleutgeben was dat ook weer voorbij. In de Wienerhütte genoot men daarna nog met volle teugen van het uitzicht over het Weense landschap. Die namiddag keerden de wandelaars langs kasteel Liechtenstein en de Kalenderberg weer terug in Mödling.

Zaterdag 14 augustus gingen de wandelaars per trein naar Baden waar de start om kwart voor zes plaats vond. Op de bospaden was het uitkijken want de boomstronken waren verraderlijk. Een fikse klim was nodig om bij de Eisernes Tor te komen, maar toen was het zalig rusten in Restaurant "Hoher Lindkogel". De afdaling ging via smalle steile paden. Ook was nogal wat klimwerk nodig om bij de Cholerakapelle te komen. Een zelfde eigenaardigheid als gisteren vond ook vandaag plaats: de bossen van Jugendbrunnen gingen op en neer. De dag werd volgemaakt met een pauze o.a. in Krauste

Linde en een afdaling naar Breite Föhre en nog iets steiler naar beneden tot in Mödling.

Zondag 15 augustus weer vroeg uit de veren want om halfzes was de start bij de school. Het niet veeleisende gezelschap was al tevreden met wat drinken in Wasserspreng en ging vol goede moed op weg naar het natuurpark bij Sparbach. Op deze laatste dag verder wat heen en weer geloop in oostelijke en noordelijke richting tot men weer terug was in Mödling waar deze driedaagse werd besloten. Er waren 1200 wandelaars.

Het zal nooit meer hetzelfde zijn daar in Mödling, want zowel de organisatie als de afstanden worden anders. De data voor volgend jaar zijn 11 t.m.13 augustus en het IML zoekt een alternatief in Seefeld waar op 15,16 en 17 september gewandeld zal worden. Constant keerde op maandag per vliegtuig terug naar Nederland

Kempische wandeldagen

Van Theo Tromp ontving ik ook een verslag van de 16^e Kempische Wandeldagen. Omdat het parkoers waarover Theo wandelde gelijk was aan dat van ons, alleen hij gaf een andere invulling aan start en finish, wil ik u het slot van zijn verhaal niet onthouden.

..... Een Belg zou zeggen de wegeltjes zijn ze niet vergeten. We hebben genoten.

We komen langs stoeterij "De Aardborst" en besluiten hier wat te drinken en te eten. De kippen en hanen lopen rond je voeten op het terras. Een vriendelijke bazin staat mij te woord. Zij is zeer tevreden met het bezoek, zo is ook de annulering vlak voor de winterserietocht van Heeze weer goed gemaakt.

De lucht begint plotseling te betrekken en we gaan snel op pad, maar te laat want bij de grens met Geldrop breekt het los. Met bakken valt het uit de hemel, hier helpt niets meer tegen.

Als verzopen katten komen we bij de finish. Gelukkig wordt het droog en de zon breekt door. We kunnen zelfs de tent droog inpakken. Als afsluiting van dit weekend spreken we af om nog even bij 'Kees' langs te gaan en een ijsje en koffie te pakken, dan zitten deze fijne Kempische Wandeldagen erop.

Persoonlijk vind ik het nog steeds jammer dat het educatieve gedeelte geen enkele aandacht heeft. En dit was nu net datgene wat de Kempische Wandeldagen anders maakte dan al die andere wandel-

tochten. Ik miste de schaapsherder met zijn kudde, het weverijmuseum, de inwerking zijnde korenen watermolen. (Het laatste kon dit jaar ook niet door de lage waterstand van de Dommel). Denk terug aan de kaasmakerij in Heeze, torenbeklimming, van Goghmuseum in Nuenen en Zonnetempel te Lierop. De Vrijtijdsmarkt (gesponsord door de RABO en Winkeliersvereniging Geldrop), de live muziek van de eerste jaren.

Ja helaas, heeft de laatste dag de winst van de eerste twee dagen teniet gedaan. Het weer van zaterdag en vooral de voorspellingen zullen hier grotendeels debet aan zijn geweest, toch zal er zeker ook meer gedaan moeten worden aan de sfeer om deze dagen heen.

GECOMBINEERD KLASSEMENT DEELNEMERS VIERDAAGSE NIJMEGEN EN APELDOORN 1999.

Peter van de Ven

Verantwoording: Als je het over de Vierdaagse hebt, ontstaan er meestal twee kampen: die van Nijmegen en die van Apeldoorn. In dit klassement wilde ik deze twee kampen verenigen, voor wat betreft de OLAT-leden. Ik vermeld hierin iedereen die of in Apeldoorn of in Nijmegen of in Nijmegen en Apeldoorn gezamenlijk meer dan tien keer gelopen heeft.

Daar gaan we:

1. Frans Mostert	(A+N)	58	37. Wim Kennis	(N)	17
2. Marianne Janze	(A+N)	46	38. Wim Peters	(N)	17
3. Henk Verbeek	(A+N)	44	39. Hans Bontekoe	(N)	16
4. Jan van der Zanden	(A+N)	43	40. Mia Dielissen	(N)	16
5. Theo Tromp	(A+N)	42	41. Leo Kok	(N)	16
6. Bert Timmermans	(A+N)	38	42. Maria van Stratum	(N)	15
7. Piet Selten	(N)	37	43. Wim Brooijmans	(N)	15
8. Martin Goossens	(N)	36	44. Arie Evegroen	(A+N)	14
9. Riek Fiers	(N)	34	45. Cees Mol	(N)	14
10. Constant Dedel	(N)	29	46. Jans van Griethuizen	(N)	14
11. Frans Ermen	(A+N)	29	47. Jac van Steen	(N)	14
12. Willy Timmermans	(A+N)	28	48. Maria van Sleuwen	(N)	14
13. Wilma Timmermans	(A+N)	27	49. Sjaan Selten	(N)	14
14. Jaap Rottier	(N)	27	50. Theo Gijzen	(N)	14
15. Henny van Megen	(N)	26	51. Wil van Coenen	(N)	14
16. Jan Hoogeloon	(A+N)	26	52. Dirk Maassen v/d Brink	(A)	14
17. Toos v.d. Boom	(N)	25	53. Ria Vredenbregt	(A)	14
18. Cees Punselie	(A+N)	24	54. Ad Martens	(N)	13
19. Frans Smits	(A+N)	23	55. Caroline Dinnissen	(N)	13
20. Piet van Steen	(A+N)	23	56. Johan v.d. Hoogenhoff	(N)	13
21. Ben Duin	(N)	23	57. Maria v.d. Hoogenhoff	(N)	13
22. Frits van Duijnhoven	(N)	23	58. Peter Mathijssen	(N)	13
23. Gerrit Legierse	(N)	23	59. Ad Koertjes	(A)	13
24. Ton Schenkelaar	(N)	22	60. Astrid Vernie	(N)	12
25. Peter van de Ven	(N)	22	61. Dick Verhagen	(N)	12
26. Piet de Ruijter	(N)	22	62. Frances Rouppe v.d. Voort	(N)	12
27. Wim van de Wittenboer	(N)	22	63. Henk Treur	(N)	12
28. Jeanette van Boerdonk	(N)	21	64. Jac Duizer	(N)	12
29. Tjeu v.d. Berg	(N)	21	65. Louis Vernie	(N)	12
30. Ad Verbakel	(N)	20	66. Piet van de Laar	(N)	12
31. Wim Bakker	(A)	20	67. Rien v.d. Rijt	(N)	12
32. Jan Bruel	(A+N)	19	68. Ronnie Timmermans	(A+N)	11
33. Klaas Bakker	(N)	18	69. Lies Wesseling	(N)	11
34. Wim Lubberding	(A+N)	17	70. Niels Martens	(N)	11
35. Ad van Asten	(N)	17	71. Servee Derks	(N)	11
36. Albert van Heiningen	(N)	17	72. Tonny van Neerven	(N)	11

Omdat wij niet beschikken over officiële lijsten met namen van deelnemers aan de beide Vierdaagses, maar uitsluitend afgaan op de namen die in OLAT-Nieuws werden vermeld, kan het natuurlijk zijn dat er hier of daar iemand ontbreekt. U kunt dit oplossen door ons even te bellen.

Uit het wandelnieuws

Ad van Asten

Op Goede Voet: tijdschrift voor de wandelsport KNBLO. Aan het

woord de nieuwe marsleider van de Nijmeegse Vierdaagse de heer

Wim Jansen. Conclusie: een goed verlopen Vierdaagse en vaststelling

dat de vrijwilligers van binnen en buiten de KNBLO zich uitermate hebben ingespannen om het geheel goed te laten verlopen en de wandelaar de hoogst mogelijke service te verlenen.

Ideaal zou zijn als wij wandelaars daar ook iets van zouden merken.

Verder praat Wim Breedveld met een scheidende kringsecretaris Wim Mol, lid van zowel de KNBLO als de NWB.

Hoe worden de media geïnformeerd tijdens de Vierdaagse: een impressie door Gertjan van Wijk.

Johan Vellinga laat ons nader kennismaken met het Noaberpad een wandelpad van 370 km tussen Nieuweschans en Arnhem. In dit eerste deel wandelt hij tot in Den Briel.

Onder de titel: 'strakkere organisatie, betere voorlichting', probeert Wim Breedveld de Sectie Lange Afstand enig profiel te geven. Hij is in gesprek met Henk Klijn, één van de mensen achter deze sectie. Door het invoeren van beloningen in rangorde van Kennedywalkers probeert men de terugloop van de deelnemersaantallen bij Kennedymarsen te stuiten. Een grote pluim op de hoed van onze eigen Theo Tromp die vooral met een goed verhaal Sittard over de streep heeft gekregen om ook mee te doen.

Coördinatie van de data waarop de lange afstand marsen gehouden worden en de kwaliteit van verzorging onderweg, routes en bepijling zijn doelstellingen die in de komende periode gerealiseerd moeten worden. De sectie komt met een sterrenbeoordeling.

Natuurlijk is niet alles goud wat er blinkt: zal de begeleiding, de aanmoediging tot presteren en afzonderlijke training weer niet teveel hooi op de vork van enkelingen worden, met het risico van afhaken?

Verder in deze uitgave: de IML-rubriek; aandacht voor Ridder Chris Bos en de Vierdaagse in cij-

fers, aandacht voor de Grechtroute een wandeling door het Groene Hart. De wandeltabel, kringnieuws, afscheid van een marsleider en een kijkje buiten de landsgrens. De volgende uitgave kunnen we pas begin november verwachten.

Voetnoten: orgaan van de NWB. Ook deze Bond heeft een Vierdaagse achter de rug. Apeldoorn: Fantastisch! Toch leuk als je zo al het werk van 'ook hier' vele vrijwilligers beoordeeld ziet. Er is wat wandelpadennieuws van het Stichtse Dorpenpad en de Omringdijk. De Duin en Marskramersweg zijn ook weer bijgewerkt. Het merendeel van Voetnoten bestaat uit nieuws van de diverse wandelbonden waaruit de NWB is samengesteld en we zien voor Brabant de Krabben aan de wandel op een datum die alweer lang voorbij is. Ook hier een wandelkalender.

Het meest opvallende in dit boekje is toch dat onze eigen Joop Krul hier mee de redactie voert. Joop laat het ons merken!!!!

Wandelen Recreatief: het orgaan van Grote Routepaden in België. Een keurig tijdschrift dat 5x per jaar uitkomt. Het is een 'verkoopboek' met rechten waarvan ik alleen gebruik mag maken na toestemming. Bij mijn aanmelding heb ik daarom gevraagd maar nog niets vernomen. Ik blader zomaar even: Even kijken wie Gie Beirnaert is, hij is de verantwoordelijke uitgever. Hij schrijft ook, is zelfs wandelaar en hij heeft een mening..... zal ik blijven volgen. Hoofdredacteur is Herman Van Hilst, bekende naam, hopelijk blijft hij nog lang?

Dan de inhoud netjes met paginnummer: buitenlandse tochtsuggesties; binnenlandse bestemmingen; uitrustingen en informatief.

U kent het recept. De tochtsuggesties worden met tekst en plaatjes aan ons voorgelegd. Ik lees De

Kyllburger Waldeifel en van Aken naar Bonn over de E 8, natuurlijk geen snelweg. Ook een wandeling in de Spaanse Pyreneeën van Posets en Maladeta tot Sierra de Baumont. Dan een driedaagse rondwandeling ten zuiden van Laon over de Chemin des Dames. Meneer Van Hilst is naar de Aurlandsdalen geweest en heeft de fjorden gezien. Met hem kom je nog eens ergens: rondje Walcheren, voor 'hem' natuurlijk buitenland. Tot slot van de buitenland rubriek mag Christine Bloem alles vertellen wat ze in de Morvan heeft beleefd.

De binnenlandse tochten ga ik u dit maal niet verraden, want je weet Theo Tromp kijkt mee en die is in staat om zo met een busje vol die kant op te gaan.

Nieuwsbrief Pelgrimspad, uitgave van de ANWB: veel nieuwe informatie over alle wegen die naar Compostela leiden. Onder de adviseurs ook ons eigen kleine, doch actieve wandelclubje OLAT. U moet wel weten dat Jeannette tegenwoordig in Keldonk woont en dat mijn E-mail adres intussen is gewezigd. Tot Visé zou ik u de weg kunnen wijzen, maar daarna moet u toch echt te raden gaan bij broeder Fons, op de Jacobushoeve, Jan Smuldersstraat 4, 5512 AZ Vessem ☎0497-592059

Te Voet: onafhankelijke wandelkrant. Er is een Pelgrim aan het woord, die met zijn mond open van verbazing, in de bus zittend, naar buiten kijkt en ziet dat zijn blikveld niet wordt belemmerd door bossen of boerderijen. Hij ziet alleen gras en vergelijkt dat met Finland en Noorwegen. Hij stamelt tegen Petra, terwijl de bus door Stolwijk rijdt: "Daar woonde een vriend van me".

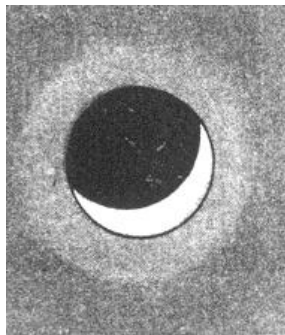
Tot volgende keer.

DE LAATSTE INTERNATIONALE WIENERWALD-DREITAGE-WANDERUNG

Door Peter van de Ven

Tenminste, die indruk werd ongeveer een half jaar geleden gewekt. Maar in de praktijk blijkt de vork heel anders in de steel te zitten: Moedling is dit jaar voor de laatste keer IML-plaats en de marsleider, Herr Lebebauer, helpt deze organisatie om volgend jaar in Seefeld verder te gaan. De burgermeester van Moedling, Herr Lowatschek, is echter ook een fanatiek wandelaar en hij heeft een comitee opgericht om in 2000 onder de IVV-vlag verder te gaan. Veel mensen van de drank- en eetkraampjes ondersteunden dit initiatief door T-shirts met het opschrift "Moedling 2000, wir sind dabei" te dragen.

Op Woensdag 11 augustus vertrok ik per trein met Frans Staal naar Oostenrijk. De langste zit was de Joseph Haydn Eurocity, van Keulen naar Wenen van 10 uur tot 10 voor 8. In Frankfurt hadden we

om 12.18 uur, 15 minuten opont-houd, waarschijnlijk wilde de machinist op zijn gemak

genieten van het verschijnsel waar half Europa die dag voor op zijn kop stond: de eclips. Zij was redelijk te zien, omdat de bewolking enigszins brak. Ko Kazander had er echter een veel beter zicht op. Zij liep toen al in de omgeving van Moedling de Beethovenweg, en liet het verschijnsel, eerst op een terras, en later op een open plek in het bos, over zich heen komen.

De vertraging werd na die tijd ingelopen. In Wenen-West eerst nog iets gedronken met een kennis van Frans, die hem kwam verwelkomen. Om kwart over negen meldden we ons aan bij de Jakob Thoma-Schule.

Frans kreeg een andere slaapplek als ik, hij was namelijk "wild" en ik hoorde bij mevrouw Schoorl, de Nederlandse OdIWW-secretaresse. De volgende dag konden we onze startkaart bij de organisatie afhalen. Voor mij was het de eerste keer dat ik in de tweede categorie mocht starten. Ja, op een gegeven

moment wordt je een jaartje ouder en mag je een stapje terug doen!

's-Ochtends nog een tijdje gebuurt met Hendrik Broekman. Hij wordt een waardig opvolger in Nijmegen voor Theo de Blecourt. Hij zal in 2000 daar met zijn 89 jaar wel de oudste mannelijke deelnemer zijn.

Frans ging met zijn Oostenrijkse kennis ondergrondse grotten bezoeken, en ik nam de trein naar Wenen (15 minuten rijden). Ik was bij mijn eerste IWW in 1983 al naar die stad geweest. Deze keer ging ik naar de Nass-Markt, een vlees- en groentemarkt, en de Stephansdom. Als je genoeg tijd hebt, is dat gemakkelijk uit te breiden met de Prater, een lunapark, de oevers van de Donau en Schloss Schonbrunn.

Ko Kazander liep die dag voor de tiende keer de Schoeffelweg.

Vrijdag 13 augustus: Geen ongeluksdag, wel de eerste wandeldag. Er zijn al twee namen van wandelwegen vermeld, deze dag stond in het teken van "Route Forty-One". Mijn afstand was 35 kilometer.

Al vrij snel, bij een kerk, klommen we via trappen al gauw zo'n 50 meter naar boven, met meteen een mooi uitzicht op een uitgestrekt dal. Na drie kwartier de eerste rust, met lekkere caramel-vla.

Vorbij de plaats Hinterbruehl passeerden we de ingang van het natuurpark Fohrensberge. Hier zouden we het grootste gedeelte van de dag doorheen blijven lopen. Bij de hut "Seewiese" een stevige kop soep genomen. Het was al erg rustig geworden, de IML-afstand

en de derde categorie waren er niet meer bij.

Het parcours was niet zo moeilijk, niet zo veel stijgingen, wel overwegend bos. Op de Doktorberg, ook niet dramatisch hoog, liep ik toevallig met de Nederlandse dokter Mike (Michael), die veel IML-tochten loopt.

Eindelijk, onderweg naar de hut "Kugelwiese" moesten we twintig minuten ons best doen om boven te komen. Vijf kilometer voor het

einde lag nog een toeristische attractie, Burg Lichtenstein. Hier zullen veel wandelaars rondgekeken en gepicknickt hebben.

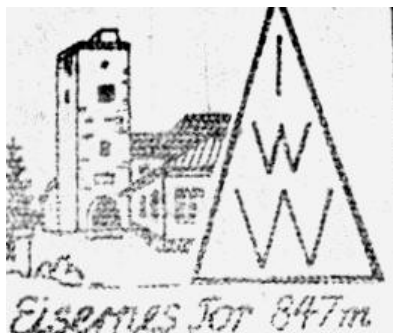
Zaterdag 14 augustus: Vandaag geen rondwandeling, want we gin-

gen met de trein naar Baden, en

van daaruit zouden we teruglopen. Net zoals gisteren later gestart dan de grote meute. Om maar even wat getallen te noemen: 395 Nederlanders, 243 Duitsers, 195 Tsjechen en pas op de vierde plaats de Oostenrijkers: 172 personen. In de trein vielen mij de vele druivenvel- den op, waarmee de hellingen be- dekt waren. Tegenover het station van Baden kregen we het start- stempel. Het eerste uur liepen we overwegend door de stad en stegen we nauwelijks.

Daarna zaten we midden in de bos- sen en bij de Wechseltalstrasse begon de zwaarste klim van de hele driedaagse. Toen je op een gegeven moment beloond werd met een mooi uitzicht, dacht je dat je er al was, maar twintig minuten later werd het nog pittiger: we moesten tussen rotsen door klaute- ren en ons aan railingen vasthou- den. Op de Hoher Lindkogel (847 meter) konden we in de hut

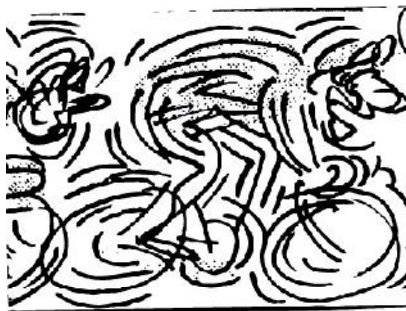

"Eiserner Tor" weer bijkomen.

Daarna door een jong bos drie kwartier lang weer naar beneden. De Augustiner Hütte lag verstopt achter stapels omgezaagde bomen, maar dank zij Frans wist ik dat er daar een Gastwirtschaft was. Toen volgden we een tijdje de rivier de Schweckas. Toen we die oversta- ken waren we in de buurt van de Cholera-Kapelle. Deze kapel is gebouwd uit dankbaarheid omdat tijdens de epidemie van 1831/32 hier relatief veel minder doden te betreuren waren dan in Wenen zelf.

Aan de overkant van de weg gin- gen we weer omhoog. We passeer- den de "spookstad" Rosenthal, waarschijnlijk hielden ze daar siesta. Tot het vijf kilometer ver-

derop gelegen gehucht Einode veel bos en weinig stijging. In Einode stapte Frans bij zijn vrienden Sep en Ingrid in de auto. Frans was op een heel andere manier bezig met de IWW dan ik. Voor hem was het een afscheid van vrienden en Gastwirschaften, waar hij al meer dan 15 jaar geweest was. Ik als beginneling (derde keer) wilde nog een keer elke meter van het par- cours betreden. Na Einode ging het in een vrij rechte lijn naar Moedling. Dit laatste stuk was bij Mountian Bikers nogal geliefd, maar omdat de weg vrij breed was, hadden wij daar geen last van.

Een geliefd parcours voor Mountian-Bikers!

Op een kilometer voor het einde maakte ik de "blunder van het jaar".

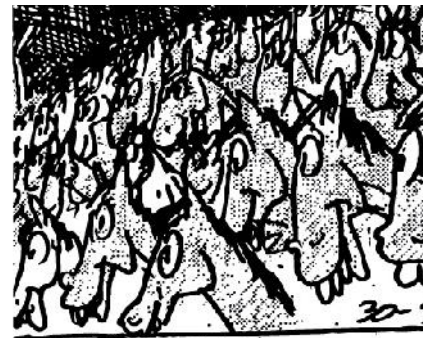
Ik nam namelijk een kijkje bij de wijnfeesten (twee minuten), zag daarna een pijl, en ging die fana- tiek volgen. Helaas was het een 43- pijl, terwijl wij vandaag met de 42- Strecke bezig waren. Op de grote weg van Hinterbruehl naar Moedling werd ik met mijn neus op de feiten gedrukt. Een uur en twintig minuten na sluitingstijd kwam ik bij de Jakob Thoma- Schule aan, maar Herr Lebebauer was nog bereid om een krabbeltje op mijn startkaart te zetten! En och, als je daarna weer met een stel mensen op het binnenplein je natje en je droogje tot je neemt, dan is het leed snel vergeten!

Zondag 15 augustus: Dit was dus de dag waarop we de Wanderweg 43 moesten lopen. De eerste drie kilometer tot Hinterbruehl kwamen me zeer bekend voor!

In Hinterbruehl stonden bij een bushalte plm. 25 Japanse wande- laars te wachten. Dit is de harde

IML-kern, waarschijnlijk per per- soon goed voor vijftig wandel- tochten.

Een kilometer buiten Hinterbruehl gingen we onder de autobaan door, en stegen we door het bos naar het eerste drankstation (Labestelle). Maria van Hoek (ook van OLAT) vereeuwigde me daar met een flesje in mijn hand. Voor haar een uniek plaatje, maar ik vond de ge- spikkelde schimmels toch meer fotogeniek!

Fotogenieke schimmels!

Het verschil tussen de eerste en de tweede categorie was vandaag drie kilometer. Met in mijn achterhoofd de "vergissing" van gisteren, had ik er weinig moeite meem nu weer te "verdwalen".

Bij de hut "Hoellenstein" was het winderig, de zaak werd namenlijk verbouwd, en buiten op het terras tochtte het nogal. Maar wel een mooi uitzicht op besneeuwde bergtoppen, die misschien wel vijftig kilometer verderop lagen.

Zo langzaam als we gestegen wa- ren, zo snel ging het, binnen 500 meter, weer naar beneden. In het Naturpark Sparbach zat ik weer bij de tweede categorie. Hier zaten opzichters bij de ingang om er voor te zorgen dat de wilde zwijnen niet weg zouden lopen. Het is dat ik ze in 1983 gefilmd heb, anders zou ik gedacht hebben dat dit een lokker- tje was voor toeristen, er was he- lemaal niets te zien!

Bij de hoofdingang van het park viel de eerste (en enige) behoor- lijke bui tijdens de driedaagse. Door me met behulp van een struik te camoufleren wist ik het meeste water van mij af te houden.

In het dorp Sparbach gingen we weer onder de autobaan door en

via een bos kwamen we in een dal terecht, waar we aan de overkant het dorpje Gaaden zagen liggen. Bij

de rust aan het eind van Gaaden haalde Paula, vorig jaar "mijn" reisleidster in Llanwrtyd Wells, me in. Zij was in het begin verkeerd gelopen, met hetzelfde effect wat ik gisteren had: ze had een paar uur nagenoeg niemand meer gezien.

Vorbij de rust moesten we een stukje de helling op, want de hoofdweg was particulier terrein geworden, hier lag een steengroeve. Vorbij de steengroeve nog een laatste klim, en toen helemaal naar beneden om tussen beboste hellingen naar Hinterbruehl te lopen.

Ik dacht dat de eerste en de tweede categorie nu samen zouden blijven,

maar de langste afstand ging nog naar de Husarentempel, ook weer hoog gelegen. Hier was ik in 1990 met Rien van der Zijden zaliger in sneltreinvaart tegenop geklommen,

omdat ik toen verplichtingen had i.v.m. mijn net verworven IML-titel. Omdat de laatste drie kilometer identiek waren aan de eerste drie en omdat ik gisteren toch al teveel gelopen had, nam ik de bus, die me tien minuten later op een presenteerblaadje werd aangeboden.

De slotceremonie was helaas slechts voor een beperkt aantal mensen toegankelijk. Hier waren namelijk gisteren toegangskaarten voor uitgedeeld. De zaal had maar een capaciteit voor 300 personen,

terwijl de belangstelling wellicht twee maal zo groot was. Ik weet niet of Chris Bos (ex-marsleider van Nijmegen) daar bij aanwezig was, maar er was wel een Chris Bos: een "jonge" wandelaar (70+), die misschien het Hollandse secretariaat gaat waarnemen voor Moedling 2000.

's-Avonds voor het eerst in de stad gegeten. De andere dagen was ik al ruimschoots voorzien op de binnenplaats van de school, daar was voldoende te krijgen.

Om tien uur vertrokken Frans en ik weer met de trein uit Moedling, want we zouden de nachttrein nemen van Wenen naar München. Wij hadden allebei de onderste bedden in de couchette, dus geen hachelijke klimpartijen om 's-nachts het toilet op te zoeken. Met de dagtrein waren we rond het middaguur in Keulen. Daarna nog drie keer overstappen, omdat de Deutsche Bundesbahn de rechtstreekse verbinding met Eindhoven geschrapt heeft, maar toch waren we precies volgens Frans zijn planning om drie over half drie op ons vertrekpunt terug.

VERSLAG KEMPISCHE WANDELDAGEN

6-7-8 augustus 1999

door Piet Royakkers

Donderdagavond 5 augustus haalde ik mijn startkaart op voor de 25 kilometer op vrijdag. Ik had besloten om drie dagen te gaan wandelen.

Vrijdagmorgen 6 augustus fietste ik naar Geldrop. Na eerst een kop koffie gedronken te hebben, startte ik om ongeveer 9 uur. Ik haalde onderweg Jan van de Zanden in, met wie ik het parkoers van deze dag verder samenliep. Het was prachtig weer. De tocht ging eerst door bos en later langs het Eindhovens Kanaal. In 1843 verleende Koning Willem II toestemming aan de gemeente Eindhoven, om voor eigen rekening een kanaal

aan te leggen en daarvoor een lening aan te gaan van f 150.000,-. Twee jaar later, in 1845, vond de aanbesteding van het kanaal plaats. Tijdens het graven zou een brigade marechaussee in Geldrop ingekwartierd worden, dit in verband met de verhouding tussen de plaatselijke bevolking en de werklieden. Deze inkwartiering kostte de gemeente dagelijks 75 centen waarvoor het gemeentebestuur weinig voelde, omdat Eindhoven de eigenaar van het kanaal was en Geldrop niet de minste voordelen had.

Op woensdag 28 oktober 1846 was het Eindhovens Kanaal bevaarbaar.

In een proclamatie vanuit de gemeenteraad van Eindhoven staat, en ik citeer: "Wijden wij een gedeelte van de dag aan gebed om de Allerhoogste te bedanken voor de ontvangen weldaden. Smeken wij den zelve, onze stad en onze onderneming te zegenen en vergeten wij ook niet in onze gebeden gedachtig te zijn ons dierbaar Vaderland en onze geëerbiedigde Koning die onze stad een nieuwe gunst heeft bewezen en dat verder deze dag in gepaste vreugde wordt doorgebracht en dat gene ongeregeldheden dezelve storen of bezoedelen en dat gene buitensporigheden plaats hebben."

Verder staat er dan: "Wij vestigen Uwe aandacht op de tijdsomstandigheden waarin wij verkeren en herinneren U dat wij het verlies hebben te betreuren van onze hooggeachte grijzen Burgemeester dien voorzienigheid niet heeft toegelaten deze merkwaardige dag te beleven tot den welken hij zo ijvervol het zijne heeft bijgedragen. Hulde zij toegedragen aan zijne nagedachtenis."

Afgelopen 1 juli was het precies 25 geleden dat het kanaal voor de scheepvaart werd gesloten. Tegenwoordig heeft het kanaal alleen nog landschappelijke en recreatieve waarde.

Na deze bespiegeling vervolgen wij onze tocht richting Mierlo-Nuenen en Stiphout. In de

Broekstraat te Mierlo troffen we de eerste verzorgingswagen. Vandaar wandelden wij over Mierlo-Hout richting Stiphout. Vooral het stuk door de bossen was zeer mooi. Op het Sportpark "Molenvan" hadden wij in de kantine van SV Stiphout onze grote rust. Na wat gegeten en gedronken te hebben, liepen we weer terug richting Geldrop. Bij de

Collse molen troffen we de laatste wagenrust. De omgeving van de Collse molen is bijzonder mooi. De molen is een 'banwatermolen' aanvankelijk met een enkele, maar later met een dubbele onderslag. De molen ligt op de Kleine Dommel en is gebouwd in de 13e eeuw. Aanvankelijk was deze molen in gebruik als koren- en oliemolen in eigendom van de Hertog van Brabant, later in bezit gekomen van Jan Dickbier, Heer van Mierlo die ook eigenaar was van de Opwettense watermolen. Sinds een paar jaar is de Collse molen in gebruik als korenmolen met één rad. Nu is de molen weer helemaal in de oude staat teruggebracht met een tweede rad en ook het dak is zoals vroeger met rode pannen bedekt.

Deze 1e wandeldag beëindigde ik de tocht omstreeks 4 uur.

Zaterdag 7 augustus was het parkoers uitgezet richting Waalre-Heeze en Leende. Er werd ook weer veel door bossen en hei gewandeld. Er viel die hele dag behoorlijk wat regen. Nooit eerder heb ik mijn reserve sokken, welke ik overigens altijd bij me heb, nodig gehad, maar op deze dag heb ik er gebruik van moeten maken omdat m'n andere doorweekt waren. In zaal "Du Commerce" in Leende hadden we de grote rust. Daarna liepen we via "Ven" naar buurtschap "Kerkhof" in Heeze. Hier ligt ook werkelijk een kerkhof bij een boerderij. Deze plaats heeft enorme historische waarde. Midden 1200 stond hier een RK kerk, die vermoedelijk is afgebrand. Het kerkhof dat er nog ligt dateert uit die tijd en wordt nu gebruikt door de Nederlands Hervormde ge-

meente en als algemene begraafplaats.

Om halfdrie kwam ik op de laatste rustpost van vandaag, deze lag ik het 'Sandermannbos'. Daar werden de berken- en beukenbomen destijds door de heren in kruisvorm geplant. Zij oogsten hier beukennoten en ook kwamen daar dan wilde zwijnen op af, die geschoten werden, dus dubbel voordeel.

Vandaag was ik weer om 4 uur bij de finish.

Zondag 8 augustus was het alweer de laatste wandeldag. Ik kon pas om 10 over 11 starten. Het was prima wandelweer. Het parkoers ging via de Strabrechtse heide richting Lierop. Zeer bosrijk en ook heide. Als je door zo'n mooi gebied wandelt, kom je tot rust en geniet je met volle teugen van Gods natuur. Ook de Strabrechtse heide met afwisselend bos en hei, met daartussen bosjes buntgras is indrukwekkend. Van de sprietjes van het buntgras maakte men vroeger o.a. bijenkorven. Omdat ik nogal laat gestart was, moest ik m'n tijd wat in de gaten houden en kon ik niet bij al dit moois blijven stilstaan.

Bij "de Aardborsthoeve" genoot ik nog wel van een heerlijke ijsthee, terwijl op het terras en rond de tafeltjes de kippen en hanen rondscharrelden en als ze de kans kregen pikten ze ook nog een hapje mee.

Om tien over halfzes kwam ik bij de finish, eigenlijk te laat, maar ik werd nog fijn geholpen door onze medewerkers van de OLAT.

Na dit mooie wandelweekeinde ging ik met Martin van Riet, een van de medewerkers aan deze Kempische Wandeldagen, zeer voldaan weer terug naar Nuenen.

TWEEDAAGSE VAN HEEMELSDEIERCHER EN MEHRTAGE MARATHON BAYERN/TIROL

Theo Tromp

Tijdens de Vierdaagse van Apeldoorn spraken Arie Evegroen en ik af om naar de 10^e Mehrtage Marathon te gaan. Deze 5-daagse, welke oorspronkelijk van de Alpen naar München voerde, wordt georganiseerd door een goede OLAT-vriend Bert Mann. In 1981 kwam Bert met een VW-kever naar ons Internationaal Wandelevenement, werd

door ons opgevangen en overnachtte bij Jan v.d. Ven. Na afloop vertelde hij ons, dat hij het jaar erop met een volle bus zou komen. Hij hield woord, want hij kwam met een zestigtal wandelaars vanuit Duitsland naar Sint-Oedenrode. De jaren daarop werden dit zelfs twee bussen. Eens, bracht hij zelfs een twintigtal Zuid-Afrikanen mee, die hadden ingeschreven via de Ambassade in Duitsland. Hieraan heb ik nooit ruchtbaarheid aangegeven, want dat was toen nog een delicate kwestie.

Nu, na tien jaar wilden we wel eens zien hoe het is vergaan met een tocht waar het eerste jaar maar liefst 1200 deelnemers op af kwamen, waarvan circa 800 personen uit de DDR. Alles verliep, zeker dat jaar, niet op rolletjes. Arie van Veen en Frans Steemans, ook twee deelnemers van de eerste tocht, voelden direct voor het idee. Al snel bleek dat er nog meer liefhebbers waren dus werd er besloten om met een busje te gaan. Tijdens de Vierdaagse van Nijmegen kwam de gedachte op om er een combinatiereis van te maken, en ook de tweedaagse van Luxemburg op de heenreis mee te nemen.

Luxemburg

Zo vertrokken dan op vrijdagavond 3 september om negentien uur vanaf het station Roermond: Arie van Veen, Arie Evegroen, Conny Nakken (medechauffeur), Gerrie Makkink, Jo Leijtens, Joop Krul en Marleen Radder naar Luxemburg. Terwijl Jans en Jac Griethuizen zich op zondag in Oostenrijk bij ons zouden voegen. Rond half-twaalf waren we in Senningen, een plaatsje bij de stad Luxemburg. Daar er niet direct op ons gerekend was, mochten we in de hal van een sporthal slapen. Mooier kon het niet, direct bij de douches en toiletten, anders hadden we eerst vijftien minuten moeten wandelen. We werden goed ontvangen, en na enkele biertjes tot ons genomen te hebben, kregen we een cognac aangeboden als welkomtsdrankje en later volgde er voor de dames nog een glas champagne. Hans Hoek

was ondertussen ook aangekomen, samen met Louis en Rita. Zij hadden pech gehad en dit verklaarde ook waarom de organisatie niet van onze komst op de hoogte was. Er was ook een grote groep van de Veldlopers uit

Gulpen. Met hen hebben we gezellig de avond doorgebracht en het was rond twee uur toen we onze slaappleaats opzochten.

De volgende dag ingeschreven, een kop koffie en een broodje en toen op pad. We wandelden eerste richting Luxemburg, wel door bossen, maar de snelweg was ook nadrukkelijk aanwezig. Bij Dommeldange werd het echt mooi. Kleine paadjes werden ons voorgeschoteld. Conny en ik hadden vandaag voor de 25 km gekozen, terwijl er voor de lustrumtocht op zaterdag ook de mogelijkheid bestond om 42 kilometer te wandelen. 's Avonds waren er feestelijkheden, die geopend werden door de burgemeester en na de diverse felicitaties in het Luxemburgs, werd er getoast met een glaasje wijn en ging men met hapjes rond. Hierna wist een duo al snel de hele massa in polonaise door de zaal te krijgen. Er waren nog enkele OLAT'ers naar Senningen gekomen, dat waren o.a. Toon van den Broek, Louis & Jo Oostvogels.

De tweede dag was er meer open terrein, ook wat meer verhard, maar de schitterende vergezichten maakten dat vele malen goed. Een tocht waar ik volgend jaar zeker weer naartoe ga, en als er voldoende belangstelling is, misschien wel met een bus. Waarschijnlijk als alternatief voor het wandelweek-

end in september, dat gelijk op het programma staat met onze lichtstad avondwandeltocht.

Rond halfvier werd er afscheid genomen van de organisatoren en de President (voorzitter) kwam ons persoonlijk uitzwaaien.

Leutasch Oostenrijk

Nu op weg naar Oostenrijk. Na een voorspoedige reis, met twee stops, brachten Conny en ik onze groep om halftwaalf in Leutasch. Het laatste stuk reden we over donkere bergwegen en gingen we even twijfelen of we wel goed zaten, maar net toen er gevraagd werd om terug te rijden, zagen we het bord Alpenbad. Hier stond Bert Mann ons al op te wachten. We moesten even snel zijn, want de zaak wilde sluiten. Vlug onze slaappleaatsen ingericht op een squashbaan. Persoonlijk regelde ik de inschrijffaciliteiten en nadat dit achter de rug was, genoten Conny en ik nog van ons dik verdiende blikje bier.

Om kwart over zes was het ontbijt en om zeven uur volgde de start. Snel werd het me duidelijk dat er mensen zijn die toch heel rustig wakker moeten worden. We kwamen in de eetzaal aan en moesten even zoeken naar een bord, gelukkig lukte dat en konden we ons ontbijt gebruiken

De eerste dag kozen we voor de halve Marathon. Dit betekende vandaag 30 km plus 12 km hoogte toeslag. Voor elke 100 meter hoogte verschil kreeg je 1 kilometer toeslag. Deze dag ging het naar het Schamitzjoch op 2048 meter.

De zweetdruppels van het "luie" zweet parden op onze hoofden. Na deze joch kwamen twee Alpenhutten, maar vijfhonderd meter uit elkaar. We hebben ze allebei met een bezoek vereerd en ons zelf op een 'grosses Bier' getrakteerd. Toen, afdalend naar het dal troffen we ook weer een hut; ach wat was het ijs lekker. Op de parkeerplaats was een rustpost en we dachten dat het klimmen voorbij was, dus werden er gezellig keuvelend, nog twee halve liters genomen. Maar het venijn zat zoals altijd in het staartje, want het laatste stuk was zeker niet vlak.

Helaas, een vervelend bericht: de moeder van Gerry Makkink was overleden en er moest een terugreis geregeld worden. Gelukkig dat zij een verzekering had afgesloten en het nut van zo'n verzekering bleek ook nu weer. Gerry vertrok de volgende ochtend met het vliegtuig naar Nederland.

's Avond, na de maaltijd gingen we nog even een ommetje maken en bij een plaatselijke Stube brachten we de avond door. Terug naar Alpenbad regende het.

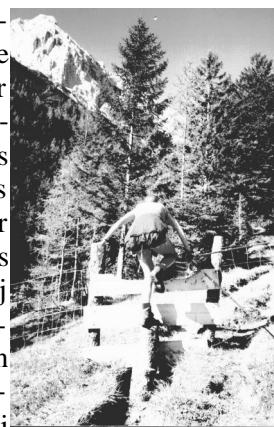
Als we de volgende dag wakker worden regent het nog steeds en ik stel Conny voor om vandaag een "baaldag" te nemen en naar Innsbruck te gaan. Terwijl de overigen op pad gingen, namen wij de Karwendelbahn naar Innsbruck, welke ons hoog door de bergen verschillende prachtige ravijnen en dalen liet zien. In Innsbruck eerst van koffie met gebak genoten en warempel het werd droog en even later brak de zon door. We bekeken een aantal kerken met mooie plafondschilderingen: vooral de pas gerestaureerde Dom maakte veel indruk op ons. Een rondrit met een koetsje hoorde er ook bij, evenals een bezoek aan het panoramaschilderij van de slag bij Iglsinsel van de Oostenrijkers tegen Napoleon.

Rond zeven uur waren we weer in Leutasch. Op tijd voor een avondje muziek. Helaas, was het muzikan-

ten duo hier niet zo goed als in Senningen Maar tegen het sluiten van de avond kwam de stemming er toch in.

Woensdag was het mogelijk om 42 kilometer op tijd te lopen, maar ik besloot hier toch maar niet aan mee te doen. Een deelnemer uit Jamaica deed dat wel en hij volbracht de afstand in tweeënhalve uur. We hadden voor de korte Strecke gekozen omdat we 's avond naar de sauna wilden. Bij terugkomst vroeg Bert ons echter of wij ook aanwezig wilden zijn op de Tiroleravond, dus werd ons saunabezoek uitgesteld naar donderdag. Dus werd er vlug even een uiltje geknapt. Voor de Tiroleravond waren er, buiten de wandelaars, nog veel andere belangstellenden. Van onze groep waren er helaas deze avond niet zoveel aanwezig; zij waren zich waarschijnlijk al geestelijk aan het voorbereiden op de zware tocht van morgen. De Tiroleravond werd driemaal onderbroken voor deze Mehrtage Marathon. Door de plaatselijk Verkehrsamt werd aan alle deelnemers een symbolische vredesklok aangeboden. Ik mocht deze, als afgevaardigde van Nederland, in ontvangst nemen. Later op de avond kregen we ook als 'OLAT' een beker voor onze groepsdeelname. Bert had wel alle Nederlanders bij de OLAT-groep gerekend, maar dat mocht de pret niet drukken. Als ere-deelnemer (tweede maal) was Chris Bos aanwezig, de ex-marsleider van de Nijmeegse Vierdaagse. De Heer Bos nam even het woord en vertelde dat hij dit jaar gestopt was met Nijmegen, want "genoeg is genoeg". Hij haalde aan, dat hier een wandelvriend stond, ondanks zijn achtenzeventig jaar. Nadat hij vernomen had dat hij niet in Bayern (Garmisch Partenkirchen) kon starten, betreffende veiligheidseisen van de Amerikanen, besloot hij niet om te stoppen, maar aan iets nieuws te beginnen: nu in Tirol. Tot halfelf konden we nog genieten

van deze Tiroleravond in gezelschap van drie aardige Tsjechen. De volgende ochtend nog even iedereen gewaarschuwd dat de lange Strecke stevig was en niet geheel zonder gevaar. Wij kozen wederom voor de korte Strecke. We reden deze dag met bussen naar het mooie Duitse plaatsje Mittenwald. Vanaf hier ging het steeds stijgend, langs de Lainbach omhoog. Arie Evegroen haalde ons even later in, hij had twee stokken gekocht. Ondanks deze stokken, bleek later, dat hij de tocht niet dezelfde dag meer kon afmaken en hij de nacht heeft doorgebracht in een berg hut. Bij de Lautersee namen wij, lekker in het zonnetje, een kannetje koffie met gebak en even later voegde de pijlenophaler zich bij ons. Na dit fijne 'oponthoud' er even stevig de pas in gezet en snel hadden we alweer een aantal wandelaars achter ons. Via een klein pad moesten we, steeds klimmend, af en toe ook nog over een hekje klimmen. Bij een splitsing namen wij de Franzosensteig. De zwoegende Conny was goed voor een aantal actieopname en met de stokken omhoog haalde ze de top. Maar nu kwam de afdaling, deze

werd nog even moeilijker gemaakt door de omgehakte bomen. Laten ze nu, net op deze dag, een half woud omgekapt hebben. Zonder al te grote problemen komen we weer in een dal, bij een restaurant langs een beek. We besluiten te proeven hoe een forel smaakt, die

is klaargemaakt volgens recept van de vrouw van de molenaar. Even later voegden zich Stefan, Trixie en de pijlenophaler bij ons. Na deze tochtonderbreking gingen we snel weer op pad. Het laatste stuk hebben we goed doorgelopen en na het afmelden, direct door naar het Alpenbad. Een mooie sauna met een openluchtzwembad en zonneweide. 's Avond nog een kleine maaltijd voordat de zaak om halftien werd gesloten. Als afzakkertje nog even een biertje gepakt met Jo, Jans en Jac en dan naar bed.

De laatste dag gaan we voor de Edelweiss, dit betekent de grosse Strecke van 37,6 km met 1230 meter hoogte verschil. De route gaat naar Scharnitz, het plaatsje bij de Scharnitzpass, waar de Karwendelmars elk jaar van start ging. Die tocht had in zijn 'glorie tijd' ruim 7000 deelnemers, maar wegens acties van natuurgroeperingen, is deze massale tocht verdwenen. Via de VVV kan men echter nog steeds deze tocht wandelen, maar dan in drie dagen. Onze route gaat over een brede, steeds maar stijgende gravelweg; de druppels parelen weer op het voorhoofd en na elke bocht moeten we constateren dat er weer een

nieuwe stijging volgt. Eindelijk boven aangekomen, volgt de afdaling naar Scharnitz. Dan staan we plotseling voor een pad dat afgebrokkeld is. We moeten er voorzichtig overheen, ons vasthouden aan enkele ijzeren pinnen, die voorheen de balkjes van het pad vasthielden. Bij Conny werden de zweetdruppels iets groter, of was het niet alleen zweet? Na deze grensverleggende overgang, even genieten op een bankje, van het ravijn onder ons. De geluiden van andere wandelaars, die het stukje 'geen weg' overbruggen, overtuigen ons ervan dat niet alleen wij daar wat moeite mee gehad hebben. Vanuit Scharnitz vervolgen wij de wandeling over de Isarsteig en steeds stijgende blijven we voortgaan. Eindelijk een bordje: de Oberbrunnhütte is open, en daar maakten we een kleine vergissing door te denken dat we er nog maar 50 meter vanaf zijn. Neen, we moeten nog enkele kilometers klimmen, om eindelijk bovengekomen, te kunnen genieten van het uitzicht, de erwtensoep met worst en enkele flesjes limonade.

Na deze rust begint de afdaling langs de Giessenbach, een leuk riviertje, alleen de weg ernaast is

pas verbreed. We zijn laat, maar we laten ons niet afhouden om nog even iets te drinken. Bij de plek waar de laatste controle moet staan twifelen we even: gaan we rechtdoor of maken we nog even de lus? De verleiding is groot maar ons eergevoel is groter en we nemen de lus. We krijgen er geen spijt van, want we gaan door een smalle Klamm en moeten even klauteren van steen naar steen, want de weg is deels afgebrokkeld. Rond zes uur melden we ons af, krijgen de diverse onderscheidingen in vorm van diploma, hoedspeld, medaille en Edelweiss. We bedanken de organisatie alvast, want morgenochtend moeten we vroeg op voor de rit terug naar Nederland. De thuisreis ging zonder files en tegen halfvijf zetten we de deelnemers af bij het station in Roermond. Het zit er weer op, maar zeker doen we deze tocht het volgend jaar weer over. Waar? Dat is nog niet bekend, maar zeker in de omgeving van Oberbayern of Tirol. Noteer alvast van 1 t/m 10 september 2000 gaan we weer. Belangstelling: geef je dan nu al op.

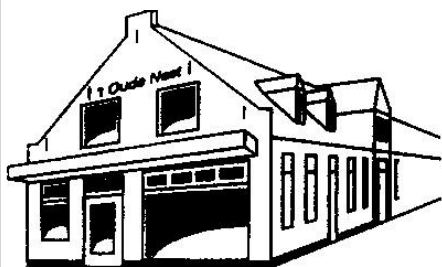
Noot:

Voor volgend jaar hebben we de Lichtstadavondwandeling verplaatst, deze blijkt nu samen te vallen met het wandelweekend. Dit gaat natuurlijk niet. Het wandelweekend zal dan ook verplaatst worden naar 2/3 september 2000 naar Luxemburg. In verband hiermee vervalt ook de dagtocht van 26 augustus. Deze data zouden dan te dicht op elkaar vallen. Mogelijk komt hiervoor eind september nog een dagtocht in de plaats. Hierover volgen nadere mededelingen.

WANDELKALENDER

16 oktober Den Helder: NBT wsv Kon Marine Vanaf 9 uur 40-25-15 km Fort Kijkduin, Adm. Verhuellplein 1 ☎0223-531738	16 oktober Jubbega: 2° Mid Tjongertocht Vanaf 9 uur 40 km, 25-15-10-5 km Cafe De Oalde Slûs, PW Janssenweg 101 ☎058-2661281	16 oktober Oss: winterserie WS'78 Om 9 uur 40 km Het Oude Theater, Br. v.d. Bergstraat 2 ☎012-5360310
17 oktober Breda: 6° West Brabantse loopdag Vanaf 9.30 uur 25-15-10-5 km Clubgeb. Sprint, Burg. De Manlaan ☎076-5657357	16 en 17 oktober Noordwijk: Bos en Duintocht Vanaf 9 uur 40-25-15-10-5 km CR De Duinpoort, Langevelderlaan 22 ☎0172-475724	17 oktober St.-Joost Echt: Herfsttocht Om 7 uur 30 km, 19-12-7 km Gemeenschapsh. Caulitenstraat St.-Joost ☎0475-484593
16 oktober B Montignies-s-Sambre (Hainaut) Vanaf 7 uur 50 km, 25-15-10-5 km Stade Edm. Yernaux, Rue du Poirier ☎003271393439	17 oktober B Zele (Oost-Vl.): 23° zandstuiwerstochten Vanaf 8 uur 30-21-12-6 km Pius-X-Complex, Kapellestraat 1 Zele ☎003252446055	17 oktober B Nieuwpoort (W.-Vl.): 7° Jachthaventocht Vanaf 7.30 uur 30-20-15-10-5 km De Vismijn, Kaai, Nieuwpoort ☎003258235106

23 oktober Bergeijk: Halloween Avondwandeling Om 20.30 uur 7 km Cafe Dennenlucht, Grensweg Eersel, Postel ☎0497-542601	23 oktober Lunteren: 16 ^e Pegasusocht Vanaf 9.15 uur 28,5-18,5-8,5 km Cafe Floor, Dorpsstrat 36 ☎0318614444	24 oktober Weert: Rogstekers Herfsttocht Vanaf 8 uur 42-25-15-7 km Cafe-zaal Dennenoord, Voorhoeveweg 2 ☎0495-535280
24 oktober Goor: Herfstwandeloct Vanaf 9 uur 30-20 km, 10 km CR 'Jachtlust', Markeloseweg 80 ☎0547-272535	24 oktober Merselo-Venraij: winterserie Vanaf 8 uur 30-20-10-5 km Cafe Den Tommes, Grootdorp 40 ☎0478-586556	24 oktober Zwijndrecht: Winterserie DWF Vanaf 9 uur 35-25-15-10-5 km Geb. Schilderswijk, F. Halsstraat 10 a ☎078-6171962
23 en 24 oktober B Esneux: 2 daagse van Esneux Za 50 km 6 uur, za-zo 25-12-6 km vanaf 7 u. Athénée Royal, Rue Laveux Esneux ☎003243802156 (2400 deelnemers)	24 oktober B Westerlo (Antwerp): 12 ^e Kastelentocht Vanaf 8 uur 30-25-20-15-7 km Parochiecentrum Boerenkrijglaan 26 ☎003214212033 (3500 deelnemers)	30 oktober Beekbergen: Bondswandeloct Vanaf 9 uur 40-30-20 km Vakantieoord Lierderholt, Spoekweg 49 ☎055-5411523
30 oktober Hulst: Reynaertmars Vanaf 8 uur 40-25-15-8 km Kantine , Willem-Alexanderstraat 6 ☎0114-316009	30 oktober Veendam: Van Veendam naar Olle Pekel Vanaf 9 uur 40-30-20-15-10-5 km Parkhal Burg. Snaterlaan Veendam ☎0599-616926	30 oktober Wassenaar: 24 ^e YMCA herfstwandeloct Vanaf 8 uur 40-25-15-10-5 km CC Warenar, Kerkstraat 75 ☎070-5116124
30 en 31 oktober Driebergen: 7 ^e Herfsttocht Vanaf 8 uur 40-25 km, 15-10-5 km Geb. Juliana-v. Oosthuyselaan 79 ☎035-6918259	31 oktober Bergeijk-Weebosch: Klavertje vier tocht Vanaf 7 uur 20-15-10 km Buurthuis 't Sant, Witrijtseweg 9 ☎0497-541540	31 oktober Boxtel: najaarstoct Vanaf 9 uur 30-20 km, 12-7 km Jacob Roelandlyceum, Grote Beemd 3 ☎0411676558
31 oktober Rotterdam: RWV 16^e winterwandeloct. Vanaf 9.45 uur 15-10-5 km Sportcompl. Langepad Kralingse bos ☎010-4161380	31 oktober B Termolen-Zonhoven: 12 ^e Off. Wandeloct Vanaf 7 uur 27-20-12-7-4 km CC Kneuterweg 2 Termolen ☎003213665822 (2200 deelnemers)	31 oktober B Wetteren O-VI: 43 ^e voettoct Vanaf 8 uur 28-21-14-6 km Scheppers Instituut, Coopallaan Wetteren ☎003293698374
6 november Gemert: nachttoct wsv ZUTH Om 22.00 uur 20-15-10 km Clubhuis ZUTH Churchillaan 12 ☎0492-364579	6 november Leksum Fr: De Turkse wandeloct FLAL Om 9 uur 50-40-25 km Dorpshuis De Weeme, Weme 18 ☎058-5267373	6 november Middelburg: sluitingstoct ZWB Vanaf 10 uur 30-15-10-5 km Sporthal De Zandkuil Breeweg 94 E ☎0113-220757
6 november Pijnacker ZH: 20 ^e Randstadserie RS 80 Van 9 tot 10 uur 25 km De Acker, P.Berkenoord 2 ☎071-3416185	6 en 7 november Rotterdam: 21 ^e Herfsttoct Vanaf 8 uur 40-25 km, 15-10-5 km Buurthuis De Valkenier Vorkstraat 1 ☎0172-215989	7 november Ubachsberg: Omloop van Ubachsberg Vanaf 8uur 30-20-15-10 km Cafe-zaal H. Maas, Kerkstraat 88 ☎045-5751213
7 november Waalwijk: winterserie Waalwijk 82 Vanaf 9 uur 25-20-15-10-5 km Buurthuis De Wierd, St. Crispijnstraat 83 ☎0416-335140	7 november Zevenbergen: 9 ^e winterserie Vanaf 9 uur 25-15-10 km Sportcomplex De Knip, Galgenweg 62 ☎0168-326402	6 november B Gent: Int. Wandeloct leger en natie Vanaf 8 uur 40-30-20-10 km Leopoldskazerne, C. de Crayerstraat 2 Gent ☎003292269518
7 november B Grimbergen: Jub. 25 jr Singelwandelaars Vanaf 8 uur 42-32-21-12-6 km Sporthal E.Soens, Singel 57, Strombeek- Bever ☎003222620369 (deelnemers 3000)	7 november B Zoersel: Vallende blarentoct Vanaf 8 uur 30-20-12-6 km Polyvalente zaal, A. Vesaliusstraat ☎003233835009	13 november Harderwijk: winterserie WS '78 Om 9 uur 40 km Wijkcentrum De Roef, Zuiderzeepad 1 ☎023-5360310

33e WINTERSERIE OLAT Zondag 21 november 1999

Café-restaurant "'t Oude Nest"
Joh. Lehartzstraat 2
Oisterwijk

Afstanden: 40-30-20-15-10 km
INFORMATIE: ☎0413-475467

TOT VOLGENDE MAAND